Rok XXVII. Nr. 6.

DZIENNIK URZĘDOWY

DLA OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

WYDAWANY PRZEZ KURATORJUM O. S. L. WE LWOWIE.

Lwów, dnia 13 grudnia 1923.

TREŚĆ:

Rozporządzenie

Ministerstwa Skarbu z dnia 22 września 1923 r. L. 3433/DB/1. w sprawie zapomóg na wpisy szkolne w pierwszem półroczu roku szkolnego 1923/24.

Rada Ministrów uchwaliła w dniu 13 września br. co następuje:

1) W pierwszem półroczu roku szkolnego 1923/24 Skarb Państwa ponosić będzie w całości opłatę wpisowego za dzieci niezamożnych cywilnych pracowników państwowych, pozostających w służbie czynnej, oficerów w służbie czynnej, zawodowych szeregowych oraz chorążych (równorzędnych), jeżeli z powodu braku wolnych miejsc w szkołach państwowych lub z powodu braku wogóle szkół państwowych tego typu, uczęszczają do prywatnych szkół średnich ogólnokształcących lub zawodowych. Jeżeli władza przełożona pracownika stwierdzi, że posiada on poważne dochody poza uposażeniem służbowem, winna odmówić wypłacenia zapomogi.

2) Zapomoga na opłatę wpisowego nie przysługuje tym państwowym kontraktowym pracownikom, których wynagrodzenie umowne jest wyższe od pełnego uposażenia miesięcznego urzędnika lub funkcjonarjusza, spełniającego analogiczne czynności, pracownikom sezonowym oraz czasowym, których wynagrodzenie określone jest dziennie, oraz tym wszystkim pracownikom kon-

traktowym, którzy zgodnie z umową nie są obowiązani do pracy przez pełną ilość godzin urzędowych.

3) Zapomoga ta nie przysługuje również tym oficerom rezerwy, których zwolnienie z czynnej służby w najbliższym czasie jest postanowione.

4) Wyszczególnione osoby mogą korzystać z omawianej zapomogi o ile dzieci ich nie zaniedbują się stale w nauce, a zachowaniem swojem zasługują na pomoc Państwa. Dwukrotnie nieuzyskanie promocji do następnej klasy lub dwukrotna zła ocena zachowania się w świadectwie rocznem odbierają prawo do zapomogi.

5) Zapomóg na wpisy za dzieci wymienionych osób, uczęszczające do t. zw. klas podwstępnych i wstępnych prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, nie udziela się. Także za dzieci uczęszczające na wszelkiego rodzaju kursy (np. maturalne, przygotowawcze, dokształcające, handlowe, wojskowe i tp.), które nie należą do normalnych organizacyj szkolnych, zapomogi nie będą udzielane.

6) Państwo pokrywa wpisowe tylko za te dzieci, które pozostają na utrzymaniu odnośnego pracownika w rozumieniu art. 5 ustawy o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 429).

Podając powyższą uchwałę do wiadomości, Ministerstwo Skarbu oznajmia w porozumieniu z Ministerstwem W. R. i O. P., że przy udzielaniu interesowanym osobom powyższych zapomóg należy przestrzegać następujących zasad:

1) Z brzmienia uchwały Rady Ministrów w sprawie zapomóg na wpisy szkolne wynika, że nie ma ona zastosowania do pracowników państwowych pozostających w stanie nieczynnym oraz do tych pracowników państwowych, którym udzielono bezpłatnego urlopu.

2) Jako prywatne szkoły w rozumieniu powyższej uchwały Rady Ministrów należy uważać wszystkie szkoły prywatne, które władze szkolne zarejestrowały jako takie; jako prywatne szkoły zawodowe należy uważać również prywatne seminarja nauczycielskie oraz średnie szkoły artystyczne.

3) Celem uzyskania zapomogi na wpisy szkolne winne osoby wymienione w pierwszym ustępie wyszczególnionej uchwały złożyć w drodze służbowej do przełożonej władzy asygnującej odpowiednie podanie. W podaniu winien petent stwierdzić następujące okoliczności:

a) że dziecko nie mogło być przyjęte do miejscowej wzgl. najbliższej państwowej szkoły średniej ogólnokształcącej względnie zawodowej z powodu braku miejsca w danej klasie.

b) czy uzyskał zwolnienie w bieżącem półroczu szkolnem dziecka od opłaty całego wzgl. części wpisowego.

c) czy opłata wpisowego nie została w całości lub w części pokryta przez instytucje społeczne (np. t. zw. Koło wpisów szkolnych, Koło przyjaciół młodzieży i tp.).

d) czy dziecko nie korzysta ze stypendjum, a jeśli tak, to kto i w jakiej wysokości tego stypendjum udzielił.

e) że petent nie jest w możności pokryć wpisowego z własnych funduszów.

Do podania należy dołączyć zaświadczenie Dyrekcji Szkoły Prywatnej o następującem brzmieniu:

Z a ś w i a d c z e n i e.

Dyrekcja . . . . (pełna, urzędowo ustalona nazwa szkoły) zaświadcza, że . . . . (imię i nazwisko ucznia) uczęszcza do klasy . . Uczeń ten nie został w bieżącem półroczu zwolniony od opłaty wpisowego (czesnego). które wynosi . . . . . (podać kwotę słowami), (nie) korzysta z funduszów stypendyjnych ani z jakiejkolwiek pomocy instytucyj prywatnych. Uczeń nie wykazał stałego zaniedbywania się w nauce lub zachowaniu w myśl punktu 4 uchwały Rady Ministrów z dnia 13 września 1923 r.

Dyrektor:

. . . . dnia . . . .

(pieczęć szkoły).

Na podstawie złożonego podania, które należy bezzwłocznie rozpatrzyć, rozstrzyga odnośna władza asygnująca, czy petentowi należy przyznać zapomogę ze Skarbu Państwa. Przyznaną zapomogę winna władza asygnująca bezzwłocznie wypłacić pracownikowi bez potrzeby uprzedniego wykazania przezeń, czy i w jakiej wysokości uiścił wpisowe (czesne) z własnych funduszów.

Za dzieci, które zostały w całości uwolnione od opłaty wpisowego (czesnego), względnie, za które opłata wpisowa (czesne) została w całości pokryta przez instytucje prywatne, nie otrzymuje funkcjonarjusz żadnej zapomogi.

Za dzieci, za które opłata wpisowa (czesne) została w całości pokryta jednym ze sposobów jak wyżej, otrzymuje funkcjonarjusz zapomogę w wysokości różnicy między całem wpisowem (czesnem) a częścią, już pokrytą.

W razie wątpliwości do jakiego typu szkół należy dany zakład naukowy, władza powołana do rozstrzygania podania winna się zwrócić o wyjaśnienie w pierwszym rzędzie do Kuratorjum tego Okręgu Szkolnego, na terenie którego dana szkoła się znajduje, względnie do Ministerstwa W. R. i O. P. W analogiczny sposób należy postąpić, jeżeli władza powołana do rozstrzygania podania ma wątpliwości, czy w danej miejscowości istotnie brak wolnych miejsc w szkołach państwowych.

Pracownik państwowy, który uzyskał zapomogę na wpisy szkolne, obowiązany jest przedłożyć przełożonej władzy służbowej zaświadczenie stwierdzające wpłatę wpisowego w jak najrychlejszym terminie.

Rozpatrzenie wniesionych podań powinno nastąpić bezzwłocznie.

Ministertwo Skarbu wyjaśnia, że za jedno dziecko Skarb Państwa opłaca albo wpisowe do szkoły średniej ogólnokształcącej, albo też wpisowe do szkoły średniej zawodowej, ale nie łącznie oba wpisowe oraz, że pracownicy państwowi, których dzieci uczęszczają do jakiejkolwiek państwowej szkoły, nie mogą otrzymać zapomogi unormowanej niniejszem zarządzeniem na pokrycie wpisu za te dzieci.

Za Ministra Skarbu: *Zaczek*

Dyrektor Departamentu

Rozporządzenie

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 25 maja 1923 r. w przedmiocie ryczałtowania opłat pocztowych za przesyłki listowe władz i urzędów państwowych

(ogłoszone w Dz. U. R. P. Nr 58 poz. 413).

Na mocy art. 10 ustawy z dn. 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. Nr 44, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty pocztowe za zwykłe i polecone przesyłki listowe a to: listy, kartki, druki, próbki towarowe, papiery handlowe (akta), nadawane w obrocie wewnętrznym przez władze i urzędy państwowe, będą uiszczane ryczałtem.

Opłacie ryczałtowej podlegają również polecone przesyłki listowe, nadawane za zwrotnem poświadczeniem odbioru.

§ 2. Władze i urzędy państwowe nie mogą nadawać za opłatą ryczałtową:

1) przesyłek listowych do władz i urzędów w tej samej miejscowości,

2) przesyłek listowych przeznaczonych do zagranicy.

§ 3. Uboczne opłaty pocztowe za przesyłki listowe a mianowicie: za pośpieszne doręczenie, poste restante, opłaty manipulacyjne za ściągnięcie pobrania i t. p. muszą być uiszczane przy nadaniu.

§ 4. Opłacie ryczałtowej nie podlegają przesyłki listowe, przy których władze i urzędy państwowe przerzucają opłatę pocztową na adresatów. Adresat uiszcza wówczas pojedyńczą taryfową opłatę pocztową. W razie niedoręczalności takiego pisma zwraca się je nadawcy bez ściągania dopłaty obciążającej pismo.

§ 5. Wysokość rocznego ryczałtu dla poszczególnych władz centralnych ustala corocznie Minister Poczt i Telegrafów na podstawie wyników liczenia przesyłek listowych nadanych przez władze i urzędy państwowe w pewnym przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów określonym czasie.

Ryczałt ten w ciągu roku ulega procentowej zmianie w stosunku do zmiany taryf. Przelew ustalonych dla poszczególnych władz centralnych kwot ryczałtowych na rzecz Ministerstwa Poczt i Telegrafów przeprowadzą właściwe władze centralne.

§ 6. Przesyłki listowe, nadawane za opłatą ryczałtową winny być zaopatrzone w nagłówku strony adresowej nazwą nadającej władzy lub urzędu — w brzmieniu ustalonem przez władzę centralną, liczbą porządkową protokułu czynności i odciskiem pieczęci urzędowej oraz u dołu napisem: „Opłata ryczałtowana rozporządzeniem M. P. i T. z dnia 25/5 1923 r. L. 2527/V".

§ 7. a) Tak zwykłe jak i polecone przesyłki listowe, podlegające opłacie ryczałtowej winny być nadawane przy okienku pocztowem za pomocą książek nadawczych.

b) Polecone przesyłki listowe mają być wpisywane do pocztowej książki nadawczej pojedyńczo, zwykłe zaś pod ostatnią wpisaną przesyłką poleconą zbiorowo.

c) Do nadawania zwykłych przesyłek listowych mogą władze i urzędy państwowe używać także osobnych, własnych książek nadawczych i wpisywać je pojedyńczo. W tym ostatnim wypadku urzędy pocztowe przeliczają i stwierdzają ogólną ilość nadanych przesyłek.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1923 roku i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Wszelkie dotychczasowe przepisy, sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem znosi się.

Kierownik Ministerstwa Poczt i Telegrafów:
Moszczyński.

Rozporządzenie

Prezydjum Rady Ministrów z dnia 19 września 1923 Nr. 14898 w sprawie przestrzegania odnośnych przepisów względem osób, ubiegających się o przyjęcie do służby państwowej.

W związku z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 lipca 1923 r. o Komisjach kwalifikacyjnych (Dz. U. Rz. P. Nr 82 poz. 636) — zwracam uwagę, że wedle § 4 cytowanego Rozporządzenia Komisje kwalifikacyjne są powołane między innemi do wydawania opinji o kwalifikacjach osób, ubiegających się o stanowiska służbowe.

Nadto, jak praktyka dotychczasowa wskazuje, nie są ściśle przestrzegane przepisy, zawarte w artykułach 6—10 ustawy z dnia 17 lutego 1922 roku o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr 21 poz. 164), w szczególności zaś nie jest badany przez lekarza z urzędu stan zdrowia kandydata do służby państwowej, co pociąga za sobą niejednokrotnie ujemne następstwa dla sprawności samej służby bądź z powodu zbyt częstej i długiej nieobecności w służbie chorego urzędnika, bądź też z powodu małej wydajności pracy osoby, przyjętej do służby państwowej, a fizycznie do niej w stopniu niedostatecznym uzdolnionej.

Proszę zatem o zwrócenie podwładnym organom specjalnej uwagi na skrupulatne przestrzeganie wyłuszczonych w obu poprzednich ustępach niniejszego okólnika przepisów w stosunku do osób ubiegających się o przyjęcie do służby państwowej.

Prezes Rady Ministrów:
Witos.

L. 8605/II.

Okólnik

Kuratorjum O. S. L. do Dyrekcyj wszystkich szkół średnich ogólnokształcących w okręgu w sprawie egzaminów wstępnych do I klasy.

Ze względu na to, iż trzy najwyższe klasy szkoły powszechnej (V—VII) planem swym odpowiadają t. zw. podbudowie (klasom I—III) szkół średnich

ogólnokształcących, Kuratorjum O. S. L. zarządza na przyszłość, co następuje:
Uczniowie (uczenice), którzy (re) wykażą się z końcem roku szkolnego 1923/24 prawidłowo ukończoną klasą V (piątą) szkoły powszechnej z postępem dodatnim, mogą być przyjęci na podstawie egzaminu wstępnego do klasy II (drugiej) szkoły średniej ogólnokształcącej mimo to, że przy egzaminie wstępnym do klasy I (pierwszej) szkoły średniej zostali przed rokiem reprobowani (e). To samo będzie się stosowało w latach następnych do absolwentów klasy VI względnie VII szkoły powszechnej przy dopuszczaniu ich do egzaminu wstępnego do klasy III względnie IV szkoły średniej. Natomiast w sprawie egzaminów wstępnych do klas wyższych (V—VIII) szkół średnich ogólnokształcących obowiązują i nadal dotychczasowe przepisy, w szczególności okólnik z 14 czerwca 1921 L. 11756/IV.

We Lwowie, dnia 14 lipca 1923.

Kurator:
w. z. *Gayczak.*

L. 26245/I.

Okólnik

Kuratorjum O. S. L. do wszystkich szkół i zakładów naukowych w sprawie uszkadzania urządzeń kolejowych przez młodzież szkolną.

Niedawno zdarzyły się wypadki, że młodzież szkolna lekkomyślnie uszkadzała urządzenia sygnałowe kolei państwowych jakoteż kładła różne przedmioty na szyny.

Jestto karygodna swawola, gdyż nawet pozornie nieznaczne uszkodzenie urządzeń kolejowych i ustawianie na szynach nawet drobnych przedmiotów jak kamyków, kawałków drzewa i t. p. może spowodować nieszczęśliwe wypadki nieobliczalnych rozmiarów, a na sprawców ściągnąć surową karę. Na prośbę jednej z Dyrekcyj kolei poleca się P. P. Dyrektorom i Kierownikom szkół, tudzież Nauczycielstwu, pouczać młodzież szkolną zwłaszcza chłopców, iż powinna omijać tory kolejowe i zaniechać psot, o których mowa, w przeciwnym wypadku narazi siebie i swoich rodziców na ciężką odpowiedzialność.

We Lwowie, dnia 30 października 1913.

Kurator:
Sobiński.

L. 3229/Pr.

Okólnik

Kuratorjum O. S. L. do Inspektorów szkolnych i Dyrektorów Gimnazjów i Seminarjów nauczycielskich państwowych i prywatnych.

Komisja językowa Polskiej Akademji Umiejętności, przystępując do systematycznego badania słownictwa ludowego w związku z kulturą ludową,

pragnie za pośrednictwem szeregu kwestjonarjuszy zebrać przy pomocy inteligencji wiejskiej jak najobfitszy i najdokładniejszy materjał gwarowy do tego celu. Między innemi liczy Komisja na pomoc nauczycielstwa szkół powszechnych, zwłaszcza wiejskich, a także na pomoc ze wsi pochodzących uczniów wyższych klas szkół średnich (gimnazjów i seminarjów naucz.), tych ostatnich oczywiście za pośrednictwem nauczycieli języka polskiego. Pragnąc zyskać jak najlepszych współpracowników, rozsyła wymieniona Komisja do dyrektorów szkół średnich i inspektorów powiatowych po 3 egzemplarze kwestjonarjusza w sprawie słownictwa ludowego z prośbą o wskazanie z pośród nauczycieli i starszych uczniów jednostek, któreby mogły w tej sprawie służyć chętną pomocą. Tę prośbę Komisji i dalszą opiekę nad sprawą badań słownictwa ludowego polecam jak najgoręcej opiece PP. Dyrektorów i Inspektorów.

Przyczyni się to nietylko do ocalenia ginących form językowych, ale także zwróci uwagę na inne zanikające formy i objawy kultury ludowej, które również, przynajmniej dla nauki, należałoby zachować.

We Lwowie, dnia 18 października 1923.

Kurator:
Sobiński.

L. 11230/II.

Okólnik

Kuratorjum O. S. L. do dyrekcyj wszystkich państwowych szkół średnich ogólnokształ. w sprawie taks i opłat za egzaminy.

Pismem z dnia 24 sierpnia 1923 Nr 6293/D/II oznajmiło Ministerstwo W. R. i O. P., że określenie wysokości opłat egzaminacyjnych i innych opłat w państwowych szkołach średnich, mających obowiązywać od nowego roku szkolnego 1923/24, jest w toku załatwienia. Termin definitywnego załatwienia tej sprawy nie może być określony, ponieważ projekt Ministerstwa W. R. i O. P. został przedłożony Radzie Ministrów do aprobaty.

Wobec tego, że termin rozpoczęcia nowego roku szkolnego, jakoteż termin egzaminów eksternów i innych zbliża się, Ministerstwo zmuszone jest wydać następujące zarządzenie tymczasowe.

Do czasu nowego określenia wysokości opłat w państwowych szkołach średnich, tudzież opłat za egzaminy eksternów należy pobierać opłaty te w wysokości, określonej w rozporządzeniu z dnia 14 stycznia b. r. Nr 15249/II ex 1922 (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 3/104 z 1923 poz. 22; Okólnik Kuratorjum O. S. L. z 7 lutego 1923 L 333/pr. Dz. Urz. Nr 2), z tem jednak zastrzeżeniem, że opłaty te winny być uzupełnione do wysokości, określonej przyszłem rozporządzeniem Ministerstwa W. R. i O. P. w tej sprawie. Uczniowie szkół i eksterni winni być ostrzeżeni, że wpłacane przez nich kwoty zostają pobrane na rachunek przyszłych opłat i że kwoty te muszą być uzupełnione do wysokości nowookreślonej najpóźniej do końca drugiego miesiąca od daty wydania nowego rozporządzenia.

W szczególności zaś eksternom nie należy wydawać świadectw dopóki nie przedstawią Kuratorjum, względnie Dyrekcji szkoły, kwitu Kasy Skarbowej na opłacenie kwoty wyrównawczej do nowo ustanowionej opłaty za egzamin.

Treść przytoczonego reskryptu Ministerstwa W. R. i O. P. podaje się niniejszem Dyrekcjom do wiadomości z poleceniem zastosowania się.

We Lwowie, dnia 5 września 1923.

Kurator:
w. z. *Dr. Janelli.*

L. 10822/II.

Okólnik

Kuratorjum O. S. L. do Dyrekcyj gimnazjów państwowych i prywatnych typu dawnego klasycznego w sprawie programu nauk.

Ministerstwo W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 21 sierpnia 1923 L. 6855/II zatwierdziło nowy program dla gimnazjów klasycznych dawnego typu.

W roku szkolnym 1923/4 wprowadza się nowy program do kl. I—III z następującemi zmianami:

1) przy nauce języka łacińskiego w kl. III wobec braku odpowiedniego podręcznika dla ćwiczeń łacińsko-polskich należy zatrzymać w tym roku czytankę autorów łacińskich.

2) przy nauce historji w tych gimnazjach, w których ubiegłego roku w kl. II przerabiano dzieje starożytne, należy w kl. III przerobić w całości dzieje Polski ze znacznemi skróceniami, można tu ewentualnie dodać jedną godzinę dla historji, odejmując ją nauce przyrodzie. W tych zaś gimnazjach, w których już w roku ubiegłym przerobiono w kl. II dzieje Polski według planu podbudowy, należy przeprowadzić cały plan obecny.

3) przy nauce geografji w kl. II o ile w ub. roku nie przerobiono t. zw. geografji fizycznej (globus, ruch ziemi) należy te braki uzupełnić w b. roku szkolnym, skracając geografje ziem Polski. Jeżeli zaś w kl. II roku ubiegłego przerobiono Azję i Afrykę, należy w obecnej kl. III rozpocząć od Ameryki, Australji, a następnie przejść do omówienia krajów Europy pominiętych w poprzedniej kl. II. (Według planu obecnego dla II półr. kl. II).

4) Zastosowanie nowego programu nauki matematyki nie nastręcza żadnych trudności, w arytmetyce należy natomiast w geometrji w b. roku w szczegółach tak uzupełnić materjał kl. II i III, aby z zastosowania nowego programu nie wyniknęły większe luki dla uczniów.

5) w kl. I—III nauka przyrody jest złączona z nauką fizyki, jako przykłady rozwinięcia odpowiednich punktów programu tego przedmiotu mogą posłużyć odnośne wskazówki przy programie dla fizyki i przyrodoznawstwa w podbudowie nowych typów. W obecnej kl. III należy przerobić najważniejsze wiadomości z fizyki uwzględnione w nowym programie w kl I—III (dla

pory zimowej), gdyż uczniowie tej klasy mają już dostateczne wiadomości z przyrody żywej.

6) ze względu na znaczną rozbieżność w dotychczasowych programach dla gimnazjów typu dawnego klasycznego wywołaną tem, że niektórzy nauczyciele wprowadzili już w pewnych przedmiotach plany i podręczniki przeznaczone dla podbudowy, może okazać się potrzeba jeszcze dalszych przystosowań nowego programu, w zakładach, gdzie taka potrzeba zachodzi należy w szczegółach zwrócić się do wizytatora zakładu.

7) Co do ilości wypracowań pisemnych obowiązuje wykaz załączony do tut. okólnika z dnia 30. sierpnia 1923 L. 10971/II. Zwraca się przytem uwagę, że zadania matematyczne w tym typie obowiązują od kl. IV w ilości po 2 na półrocze.

Dyrekcje dołożą starań, aby wszyscy nauczyciele zaopatrzyli się w nowy program i zaznajomili się z nim dokładnie. O ile okaże się potrzeba można omówienie tego programu uczynić przedmiotem bądź to konferencji całego grona, bądź też pewnych fachowców. Nakład programu objęła Książnica Polska T. N. S. W. Lwów, Czarnieckiego 12.

Nauka pisma, gimnastyki, śpiewu, rysunków i pracy ręcznej ma się odbywać według programu podbudowy względnie programu dla wydziału klasycznego nowego typu; przy rysunkach i pracy ręcznej odnośne godziny należy podzielić między te przedmioty traktując je jednak łącznie.

We Lwowie, dnia 6 października 1923.

Kurator:
w. z. *Dr. Janelli.*

L. 11629/W. II.

Okólnik

Kuratorjum S. O. L. do Dyrekcyj wszystkich szkół średnich ogólnokształcących państwowych i prywatnych z prawem publiczności.

Ponieważ Dyrekcje wydają niejednokrotnie stronom prywatnym poświadczenia z odbytych egzaminów wstępnych, przeto Kuratorjum O. S. L. przypomina z całym naciskiem tutejszy okólnik z 20 września 1921 L 1103/Pr. ust. 4, który powiada, że „stronom prywatnym nie należy wydawać żadnych świadectw lub poświadczeń z odbytego egzaminu wstępnego. Takie poświadczenie może Dyrekcja wydać tylko władzy przełożonej, względnie w urzędowej drodze innemu zakładowi“.

Również przypomina się Dyrekcji tutejszy okólnik z 14 kwietnia 1922 L 5258/II (Dz. Urz. Kuratorjum Nr 5), normujący ważność egzaminów wstępnych, osobliwie ustęp 2 powyższego okólnika.

We Lwowie, dnia 11 września 1923.

Kurator:
w. z. *Gayczak.*

L. 2035/pr.

Okólnik

Kuratorjum O. S. L. do wszystkich Rad szkolnych powiatowych i wszystkich państwowych Zakładów naukowych w okręgu w sprawie uprawnienia urzędników państwowych do przejazdów ulgowych kolejami żelaznemi.

Wskutek reskryptu Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 14 czerwca 1923 Nr 1133/23 S. podaje się do wiadomości i zastosowania się okólnik Prezydjum Rady Ministrów Nr 2988/23 w sprawie powyższej, który brzmi jak następuje.

„Wskutek licznych zapytań Ministerstw, Władz i Urzędów Centralnych w powyższej sprawie wyjaśniam, że prawo posiadania legitymacji uprawniających do przejazdów ulgowych kolejami żelaznymi posiadają:

1) Urzędnicy państwowi, pozostający obecnie w czynnej służbie, których stosunek służbowy zawiązany został pismem nominacyjnem wystawionem na postawie art. 8 Tymcz. przepisów służbowych dla urzędników państ. (t. zw. urzędnicy etatowi w zrozumieniu postanowień powołanych przepisów).

2) Urzędnicy państwowi mianowani na stałe po 1-szym kwietnia 1922 r. na podstawie art. 4 i 5 Ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej z zastrzeżeniem zastosowania do nich przepisu art. 116 cytowanej ustawy.

3) Urzędnicy stali (od III st. sł. w górę) w zrozumieniu wyżej powołanej ustawy.

4) Urzędnicy państwowi pozostający obecnie w czynnej służbie (na terytorjum Małopolski), których stosunek służbowy zawiązany został na zasadzie przepisów obowiązującej tamże od dnia 1 kwietnia 1922 r. pragmatyki austrjackiej (urzędnicy stali). Do tej kategorji należą również stali urzędnicy b. zaboru austrjackiego, którzy przeszli do służby przy władzach i urzędach na obszarze b. zaboru rosyjskiego i pruskiego bez względu na ich obecny charakter służbowy.

5) Urzędnicy państwowi, pozostający obecnie w czynnej służbie na obszarze Wielkopolski i Pomorza, którzy przed dniem 1 kwietnia 1922 r. otrzymali nominacje na urzędników etatowych wedle przepisów służbowych tam obowiązujących.

Nie posiadają natomiast prawa do posiadania legitymacji uprawniających do przejazdów ulgowych kolejami żelaznemi:

1) Urzędnicy i pracownicy kontraktowi.

2) Urzędnicy t. zw. dawniej nieetatowi na całym terytorjum Państwa, których stosunek służbowy zawiązany został przed 1 kwietnia 1922 na podstawie wówczas obowiązujących przepisów służbowych, w szczególności art. 13 i 46 Tymcz. przepisów służbowych z dnia 11 czerwca 1918 r. i nie ulega dotąd zmianie.

2) Wszyscy urzędnicy i pracownicy państwowi mianowani do odwołania lub prowizorycznie oraz osoby dopuszczone do służby przygotowawczej (praktykanci) w myśl ust. z dnia 17 lutego 1922 r. o państ. służbie cywilnej.

Urzędnikom i pracownikom państwowym, którzy nie mają prawa do posiadania legitymacyj uprawniających do przejazdów ulgowych kolejami żelaznemi, winny władze służbowe wystawiać zaświadczenie, opatrzone w fotografję, stwierdzające ich zatrudnienie w danym urzędzie t. j. ich urzędowy charakter służbowy. Zaświadczenie to należy zaopatrzyć pieczęcią urzędu i podpisem kierownika urzędu. W szczególności obowiązują odnośnie do przejazdów ulgowych kolejami żelaznemi następujące rozporządzenia.

Ministra Kolei żelaznych z dnia 30 czerwca 1920 r. M. P., z dnia 3 lipca 1920 r. Nr 147, z dnia 12 sierpnia 1920 r. M. P. z dnia 16 sierpnia 1920 r. Nr 184 z dnia 17 sierpnia 1920 M. P. z dnia 23 sierpnia 1923 Nr 190 z dnia 3 września 1920 r. M. P. z dnia 14 września 1920 Nr 208 z dnia 21 maja 1921 r. M. P. z dnia 17 czerwca 1921 r. Nr 135 z dnia 31 maja 1921 r. M. P. z dnia 21 czerwcą 1921 r. Nr 138.

Odnośnie zaś do przejazdów ulgowych parostatkami Polskiej żeglug państwowej rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 11 września 1920 r. M. P., z dnia 28 września 1920 r. Nr 220.

Równocześnie przypominam obowiązek prowadzenia dokładnej ewidencji wydanych legitymacyj oraz obowiązek ich wycofania w razie zwolnienia lub wystąpienia odnośnego funkcjonarjusza ze służby państwowej".

Zarazem przypomina się ogłoszenie Ministerstwa w Dz. Urz. M. W. R. i O. P. Nr. 7 str. 87 w sprawie postępowania przy zagubieniu legitymacyj kolejowych.

We Lwowie, dnia 15 lipca 1923.

Kurator:
w. z. *Gayczak.*

L. 2428/pr. ex 1922.

Okólnik

Kuratorjum O. S. L. do wszystkich Dyrekcyj państwowych gimnazjów, seminarjów, szkół zawodowych, Rad szkolnych powiatowych i Rady szkolnej miejskiej we Lwowie w sprawie założenia inwentarza ruchomego.

Ministerstwo W. R. i O. P. reskryptem z dnia 9 listopada 1922 L 3955/F. poleciło w myśl żądania Najwyższej Izby Kontroli Państwa założenie i prowadzenie inwentarza ruchomego wedle niżej podanych przepisów.

Blankiety na powyższe druki inwentarzowe (wzór 501 a) znajdują się na składzie w Biurze Druków Ministerstwa Skarbu (ul. Rymarska) dokąd z zamówieniem należy się zwrócić.

Zawiadamiając o tem, poleca się przystąpić bezzwłocznie do założenia tego inwentarza i prowadzenia go w myśl dołączonej instrukcji.

We Lwowie, dnia 20 sierpnia 1923.

Kurator:
w. z. *Gayczak.*

PRZEPISY
w przedmiocie prowadzenia ksiąg inwentarza ruchomego.

Książka inwentarza powinna być ponumerowana, przesznurowana i opatrzona pieczęcią przez bezpośrednią władzę zwierzchnią urzędu, sporządzającego inwentarz.

Książka inwentarzowa powinna być taka, aby starczyła na kilka lat.

Książkę inwentarzową należy prowadzić o ile możności bez poprawek. Wszelkie poprawki powinny być robione atramentem czerwonym i zaświadczone podpisem poprawiającego. Są bezwarunkowo zabronione podskrobywania i przekreślania w ten sposób, żeby nie było widać, co jest przekreślone.

W książce inwentarzowej powinien być zapisany cały majątek ruchomy danego urzędu, nie podlegający stosunkowo prędkiemu zużywaniu. Należy zapisać do książki inwentarzowej nawet drobne przedmioty. Przedmioty, ulegające stosunkowo prędkiemu zużyciu, o ile zachodzi potrzeba prowadzenia kontroli ich, powinny być zapisane do specjalnej książki.

Książkę inwentarzową należy podzielić na działy. Działy mogą być podzielone na części. Może jednak książka odrazu być podzieloną na zupełnie drobne działy bez dalszego dzielenia ich na części. Zależy to od tego, jaki majątek ruchomy posiada dany urząd, jak łatwiej jest rozklasyfikować ten majątek i wogóle jaki sposób podziału uważa dany urząd za dogodniejszy.

Na początku książki powinien być umieszczony skorowidz dla łatwiejszego odnajdywania działów i części ich.

Przychód i rozchód winny być zapisywane w chronologicznym porządku w miarę faktycznego przychodu lub rozchodu.

Pod każdym numerem porządkowym działu lub części jego może być zapisany tylko jeden przedmiot.

Na każdym przedmiocie, o ile tylko pozwala na to jego wielkość, forma i t. p., powinien być oznaczony odpowiedni numer. Numer ten może być namalowany farbą olejną, zrobiony tuszem i t. p. byle był wyraźny i trwały. Nie należy przyklejać karteczek z numerami, bo te prędko odpadają, działy powinny być oznaczone liczbami rzymskiemi, części działów małemi literami, a numery porządkowe liczbami arabskiemi. Stosownie do tego numer na przedmiocie oznacza się w ten sposób: V-2, V-a-2. Obok numeru na danym przedmiocie, również o ile pozwala na to jego wielkość, forma i t. d. powinna być przyłożona pieczęć urzędu lub zaznaczone jego inicjały, albo wreszcie zrobiony jakiś inny trwały i wyraźny znak, wskazujący, że przedmiot należy do danego urzędu.

W rubryce 2-ej przychodu należy szczegółowo opisać dany przedmiot i wskazać jego stan tak, ażeby przy kontroli faktycznej można było uzgodnić dany przedmiot z książką inwentarzową. Przy zapisywaniu inwentarza żywego należy wskazać nazwę, płeć, lata, wzrost, wagę i znaki szczególne.

Jeżeli dany urząd nie zorganizował się jeszcze zupełnie, jeżeli zmienia lokal lub wogóle przedmioty bywają często przenoszone z jednego pokoju do drugiego, należy w rubryce 7-ej przychodu wskazywać nie numer pokoju,

lecz oddział, wydział, kancelarję, lub wogóle jakąś mniej więcej wyodrębnioną jednostkę danego urzędu, o tyle jednak niewielką, aby dany przedmiot można było zawsze łatwo znaleźć.

Jeżeli przedmiot ma wartość zabytkową, należy to zanotować w rubryce „uwagi".

Naczelnik Kancelarji:
Gawroński.

Zaopatrzenia dla wdów i sierot po funkcjonarjuszach państwowych samobójcach.

Na skutek zapytań w kwestji powyższej, Ministerstwo Skarbu rozporządzeniem z dnia 25 września 1923 L 9854/W. Em. wyjaśnia co następuje:

O ile odnośny funkcjonarjusz państwowy, mianowany na stałe, przebył na służbie państwowej 10 lat, natenczas według brzmienia ustępu 1-go art. 3 ustawy emerytalnej, należy się wdowie i sierotom zaopatrzenie. W przedmiocie należności powyższego zaopatrzenia w wypadku, gdy odnośny funkcjonarjusz przebył na służbie państwowej 5 lat, jednak nie wysłużył jeszcze lat 10-ciu, należy zauważyć, iż odnośne przepisy ustawy podają jako kryterjum należności emerytury, względnie zaopatrzenia wdowiego i sierocego — brak własnej umyślnej winy odnośnego funkcjonarjusza, gdzie zatem samobójstwo zostało popełnione w przystępie trwałego, lub przemijającego, jednak zupełnego rozstroju władz umysłowych — co, jak wynika z brzmienia ustępu 2 § 7 rozp. Rady Ministrów z dn. 10 listopada 1921 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 93 poz. 686) winno być stwierdzone — tam nie może być mowy o własnej umyślnej winie denata, zaczem pozostałej wdowie i sierotom należy się zaopatrzenie.

Pośmiertne z art. 38 ustawy emerytalnej tudzież jednorazowy zasiłek z art. 37 cytowanej ustawy należy się — o ile zachodzą warunki artykułami temi przewidziane — po odnośnym funkcjonarjuszu bez względu na przyczynę jego śmierci, gdyż artykuły powyższe, poza wymienionemi w nich wyraźnie warunkami, nie uzależniają należytości powołanych pretensyj od zaistnienia jeszcze innych warunków.

Zapowiedzenia i zajęcia emerytury.

(Interpretacja art. 8 noweli do ustawy emerytalnej).

Ministerstwo Skarbu rozporządzeniem z dn. 18 września 1923 L. 4157/W. Em. wyjaśnia następująco:

Z dosłownego brzmienia art. 8 ustawy z 28/7 1922 r. (Dz. P. P. Nr 65 poz. 583) nowelizującego art. 40 ustawy emerytalnej wynikałoby, iż tylko uposażenie emerytalne doznaje ograniczeń co do zajęcia i zapowiedzenia, natomiast pośmiertne, pensje wdowie i sieroce mogą być zajęte w całości.

Że tego rodzaju interpretacja, odnośnie do pośmiertnego, byłaby niezgodną z istotą i celem pośmiertnego, określonemi dokładnie w art. 38 ustawy

emerytalnej i § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z 10/11 1921 r. (Dz. P. P. Nr 93) i jako taka z intencją ustawodawcy sprzeczna, zbytecznem jest wykazywać i dlatego należy uznać, iż na poczet pretensyj wyszczególnionych w cytowanym artykule 8 ust. z 28/7 1922 r. (Dz. P. P. Nr 65 poz. 583) pośmiertne zasadniczo nie może być zajęte.

Odnośnie do pensyj wdowich i sierocych należy zauważyć, iż, jeżeli ustawodawca w cyt. art. 8 noweli ograniczył wysokość zapowiedzenia, względnie zajęcia tylko uposażenia emerytalnego, pomijając wysokość ograniczenia pensyj wdowich i sierocych, to tem samem utrzymał milcząco w mocy odnośne przepisy prawa cywilnego, względnie spadkowego, po myśli których pensje powyższe nie mogą być ani zajmywane, ani zapowiadane na poczet pretensyj Skarbu, powstałych z tytułów wyliczonych w cyt. art. 8 noweli.

Wynikłe bowiem w związku ze służbą pretensje Skarbu Państwa do zmarłego funkcjonarjusza państwowego tworzą stosunek obligatoryjny między Skarbem Państwa, a zmarłym funkcjonarjuszem, a więc stosunek prawnoprywatny, który jest skutecznym w myśl postanowień prawa cywilnego tylko przeciw niemu, względnie ewentualnie jego sukcesorom. O ileby zatem w roli tych ostatnich występowała wdowa lub sierota, natenczas można by na nich powyższych pretensyj dochodzić tylko ze spadku, n i g d y j e d n a k z p e n s j i wdowiej lub sierocej, które to świadczenia otrzymują nazwane osoby na zasadzie prawa publicznego, a nie prawa spadkowego. Gdyby zatem istniał w ustawie emerytalnej wyraźny w tej mierze przepis, dopuszczający zapowiedzenia, czy zajęcia pensji wdowiej lub sierocej dla pokrycia prawno-prywatnych zobowiązań zmarłego męża, czy ojca, sięgałby on już w dziedzinę prawa cywilnego, a mianowicie spadkowego włączając do spadku — przynajmniej o ile chodzi o należności Skarbu Państwa — pensję wdowią, czy sierocą, wzgl. odnośne roszczenia wdowy, czy sieroty i stwarzając tem samem dla wdowy, czy sieroty privilegjum odiosum, podczas gdy istotną intencją artykułu 40 ust. emer. było stworzenie privilegji favorabilis.

Zobowiązanie więc zmarłego funkcjonarjusza państwowego może przejść na wdowę, albo na sierotę, tylko o tyle, o ile są one sukcesorami zmarłego i wtedy może być pokryte ze spadku, ale nie z pensji wdowiej czy sierocej, chyba, że wdowa wzgl. sierota, na zasadzie samoistnego swego roszczenia do Skarbu Państwa, zgodzi się na ściąganie należności skarbowej, zamiast ze spadku, ratami ze swej pensji wdowiej czy sierocej.

W myśl zatem powyższych wywodów ani pośmiertne, ani pensja wdowia lub sieroca, a także i odprawa wdowy z art. 33 ustęp 1 ustawy emeryt. — jako stanowiąca skapitalizowaną pensję wdowią, nie ulegają zajęciu, względnie zapowiedzeniu z tytułów, wyliczonych w art. 8 noweli do ustawy emerytalnej.

Zwrot kwot, ewent. potrąconych dotychczas z powyższych tytułów należy bezzwłocznie zarządzić przyczem w sprawie ewentualnego odpisania należy w każdym poszczególnym wypadku zwracać się z odpowiednim wnioskiem do Ministerstwa Skarbu.

Zastępstwo w sprawach emerytalnych przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym.

L. 2513/pr. Prezydjum Rady Ministrów, zmieniając częściowo okólniki Nr 19 i Nr 50 (ogłoszone w Nr 3 Dziennika Urzędowego Kuratorjum L. 566/pr. i L. 793/pr.) poleciło reskryptem z dnia 19 lipca 1923 Nr 11714 (okólnik Nr 126), by aż do czasu zmiany uchwały Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1923 r. pozwane Władze powierzały zastępstwo w sprawach emerytalnych na rozprawie głównej Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, która ma w Ministerstwie Skarbu zaciągać wiążących ją informacyj — przy równoczesnem utrzymaniu w mocy poprzedniego zarządzenia w przedmiocie obowiązku pozwanych Władz do uzgodnienia z Ministerstwem Skarbu odpowiedzi na skargi.

We Lwowie, dnia 19 sierpnia 1923.

Zachowanie się młodzieży szkolnej wobec samochodów.

Ponieważ akcja przeciwko swawoli dzieci w stosunku do samochodów na drogach publicznych, zapoczątkowana przez Ministerstwo Robót Publicznych dwa lata temu, nie wydała dotąd oczekiwanego rezultatu jak wynika to ze skarg członków Automobilklubu Polski i własnych spostrzeżeń urzędników, Ministerstwo Robót Publicznych zdecydowane dłużej swawoli tej nie tolerować, zawiadamia pismem z dnia 13 czerwca 1923 L. XI-1259, że wydało zarządzenia w celu pociągania każdorazowo winnych do surowej odpowiedzialności. Ceniąc jednakże wpływ moralny duchowieństwa i nauczycielstwa prosi jednocześnie najuprzejmiej o przypomnienie kierownikom szkół o konieczności dołożenia starań w kierunku usunięcia u swych wychowańców tych objawów niebezpiecznego zdziczenia i zwłaszcza o wpływanie przez duchowieństwo na dorosłych, by swawoli tej nie tolerowali, gdyż pomijając niebezpieczeństwo na jakie naraża ona nietylko jadących ale i ludność, za wybryki dzieci odpowiadać muszą rodzice ich i wychowawcy.

Zawiadamiając o tem Kuratorjum O. S. L. przypomina tutejszy okólnik z dnia 29 lipca 1921 L. 18959/I (Dz. Urz. Nr 14 z roku 1921).

Praca spółdzielcza nauczycieli.

L. 3348/Pr. Krajowy Patronat Spółek Rolniczych przy Tymczasowym Wydziale Samorządowym stwierdził w czasie lustracyj, dokonywanych przez swoich lustratorów, że Spółki Oszczędności i Pożyczek jak i inne Spółdzielnie rolnicze, które były twierdzą i obroną naszego stanu posiadania, na których opieraliśmy nadzieję naszego ekonomicznego podniesienia, a które przed wojną rozwijały się bardzo pomyślnie i wiele dobrego świadczyły ludności rolniczej, obecnie z małemi wyjątkami są w zupełnym zastoju i chylą się ku upadkowi.

Najważniejszą przyczyną zastoju w ruchu spółdzielczym obok braku kapitału obrotowego jest, co w szczególności daje się odczuwać na prowincji, usuwanie się od tej zbożnej a owocnej pracy inteligencji miejscowej, która

zrażona przebytemi wypadkami i obecną niewyjaśnioną sytuacją finansową, wycofuje się z pracy spółdzielczej.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego na prośbę Patronatu zwraca się do nauczycielstwa, by w interesie dobra ogólnego, nie opuszczając rąk, z równym przynajmniej przedwojennemu zapałem, znowu wzięło się do pracy spółdzielczej, która wyda z pewnością pożądane owoce a ludności i Państwu przyniesie wielkie korzyści.

We Lwowie, dnia 5 listopada 1923.

Opłaty stemplowe od świadectw dojrzałości i patentów kwalifikacyjnych.

L. 8962/I S. Ministerstwo W. R. i O. P. po porozumieniu się z Ministerstwem Skarbu reskryptem z dnia 17 września 1922 Nr. 11579/I oznajmiło, że świadectwa z egzaminów składanych przed Państwowemi Komisjami egzaminacyjnemi, jak świadectwa dojrzałości, patenty egzaminu kwalifikacyjnego, patenty egzaminu wydziałowego, nie podlegają opłacie stemplowej w myśl § 23 L. 4 Przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań i świadectw urzędowych (załącznik do rozp. Ministerstwa Skarbu z dnia 24 kwietnia 1923 Dz. Ust. Nr 44 poz. 298).

We Lwowie, dnia 5 października 1923.

L. 9748/II. Na skutek pisma Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 12 czerwca 1923 Nr 4788/D. II przypomina się Dyrekcjom, że w myśl § 23 przepisów do rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych oraz Poczt i Telegrafów z dnia 24 kwietnia b. r. (Dz. U. Rz. P. Nr 44 poz. 298) świadectwa szkolne opłacie stemplowej nie podlegają.

We Lwowie, dnia 31 sierpnia 1923.

Zaświadczenia dla celów wojskowych.

L. 2301/pr. Ministerstwo W. R. i O. P. reskryptem z 13 czerwca 1923 Nr 3819/D. II podało do wiadomości, iż zaświadczenia szkolne dla celów wojskowych można wydawać tylko zwyczajnym uczniom szkoły i to w formie, odpowiadającej wydanym przepisom (tutejszy okólnik z 30/11 1922 L. 2477/pr.). Uczniom prywatnym, hospitantom i eksternistom takich zaświadczeń wydawać nie należy.

We Lwowie, dnia 13 lipca 1923.

Obrazy treści religijnej wywieszane w salach szkolnych szkół powszechnych.

L. 3464/pr. Doszło do wiadomości Ministerstwa W. R. i O. P., że w niektórych publicznych szkołach powszechnych są wywieszane do użytku publicznego obrazy treści religijnej jak np. obraz Matki Boskiej Bronowskiej, pędzla Tetmajera, które nie mając aprobaty kościelnej, według prawa kanonicznego nie

mogą być przedmiotem kultu religijnego, lecz winny być uważane tylko jako dzieła sztuki.

Wobec tego Ministerstwo reskryptem z 30 października 1923 L. 12583/I zarządziło, aby w salach szkolnych jako przedmioty kultu religijnego były wywieszane obrazy treści religijnej, mające aprobatę kościelną.

Ustanowienie składu Komisji Kwalifikacyjnej.

L. 2908/pr. Ministerstwo W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 10 września 1923 r. Nr. 2465/23 S. zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 638) ustanowiło w Kuratorjum O. S. L. na okres dwuletni następujący skład Komisji Kwalifikacyjnej dla urzędników:

1. Stanisław Sobiński, Kurator O. S. L. jako przewodniczący;
2. Stanisław Gayczak, Naczelnik Wydziału Ogólnego;
3. Dr. Marjan Janelli, Naczelnik Wydziału Szkolnictwa Średniego;
4. Dr. Stanisław Tynelski, Naczelnik Wydziału Szkolnictwa Powszechnego;
5. Antoni Stefanowicz, Naczelnik Wydziału Szkolnictwa Zawodowego.

Jako zastępców:

1. Bronisława Czernego, Kierownika biura prawnego (V st. sł.);
2. Napadiewicza Juljana, Kierownika biura spraw personalnych nauczycielskich (V st. sł.);
3. Franciszka Andraszka, Naczelniczka Oddziału Finansowego.

We Lwowie, dnia 30 września 1923.

Zwinięcie Komisyj egzaminacyjnych.

L. 8046/I S. Kuratorjum O. S. L. znosi Komisje egzaminacyjne dla nauczycieli szkół powszechnych w Buczaczu, Jarosławiu, Sanoku, Stryju i Złoczowie, a równocześnie kreuje nowe Komisje egzaminacyjne w Czortkowie i Jaworowie.

Akta i katalogi Komisji w Buczaczu przydziela się do Komisji w Czortkowie, Komisji w Jarosławiu do Komisji w Przemyślu, Komisji w Sanoku do Komisji w Samborze, Komisji w Stryju do Komisji w Stanisławowie, Komisji w Złoczowie do Komisji w Tarnopolu.

We Lwowie, dnia 15 czerwca 1923.

Zbiórka na budowę pomnika Kornela Ujejskiego.

L. 2720/pr. Dnia 12 września b. r. przypadła setna rocznica urodzin poety Kornela Ujejskiego.

W powiecie kamioneckim, jako miejscu dłuższego pobytu i śmierci poety, zawiązał się Komitet obywatelski, który pragnie uczcić tę rocznicę przez wystawienie pomnika, któryby był tak świadectwem czci wdzięczności społeczeństwa dla autora Chorału, jak też dowodem polskości tej kresowej ziemi.

Ponieważ w tym celu potrzebne są znaczniejsze fundusze, przeto Komitet zwrócił się do Kuratorjum o poparcie tej akcji i zachęcenie młodzieży szkolnej do składania choćby najdrobniejszych datków na budowę pomnika.

Zawiadamiając o tem Kuratorjum O. S. L. spodziewa się, że Dyrekcje, Kierownicy, wszystkich szkół w zrozumieniu wszczętej przez wymieniony komitet akcji, mającej na kresach znaczenie wielkiej wagi, dołożą starań, aby zbiórka wypadła jak najwydatniej.

Datki należy kierować pod adresem: Kamionka Strumiłowa, Bank Spółdzielczy, konto P. K. O. Nr. 59.805.

We Lwowie, dnia 6 września 1923.

Sfałszowana pieczęć.

L. 11788/II. Dyrekcja XI gimnazjum państwowego we Lwowie doniosła Kuratorjm, iż Policja Państwowa we Lwowie, wykryła istnienie sfałszowanej pieczęci tego zakładu. Uwiadamiając o tem Kuratorjum poleca Dyrekcjom w podejrzanych wypadkach zwrócić się do Dyrekcji XI gimnazjum we Lwowie.

We Lwowie, dnia 20 września 1923.

Statut i Program Państwowego wyższego Kursu Nauczycielskiego.

L. 9750/I S. Ministerstwo W. R. i O. P. reskryptem z dnia 19 października 1923 r. L. nieczytelna, oznajmiło, że Statut i Program Państwowego Wyższego Kursu Nauczycielskiego, którego tekst należy uważać za jedynie obowiązujący, w części nieogłoszonej w Nr. 14 Dziennika Urzędowego Ministerstwa t. j.: począwszy od załącznika 2 na stronie 10 Statutu ukazał się w druku i jest do nabycia po cenie zasadniczej 0·80 mk w Książnicy Polskiej (Składnica Główna) Towarzystwa Nauczycieli Szkół Średnich i Wyższych w Warszawie, Nowy Świat 1, (we Lwowie, Czarnieckiego 12).

We Lwowie, dnia 13 listopada 1923.

L. 26423/I. Kuratorjum O. S. L. udzieliło Janinie Tokarskiej, referentce Towarzystwa Gospodarczego wschodniej Małopolski we Lwowie (ul. Kopernika 20), upoważnienia w formie listu otwartego do kontroli ogrodów szkolnych i do udzielania uwag fachowych w bieżącym roku szkolnym.

O tem zawiadamia się Rady szkolne powiatowe i poleca, aby przy wykonywaniu tej czynności nie robiono wymienionej żadnych trudności.

We Lwowie, dnia 21 września 1923.

Ważniejsze rozporządzenia i okólniki ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa W. R. i O. P.

Rozporządzenie z dnia 29 stycznia 1923 w sprawie egzaminów państwowych na nauczycieli szkół średnich (Dz. Urz. Nr. 9).

Okólnik z dnia 27 lutego 1923 L. 2275/I w sprawie rzeczników dyscyplinarnych przy Urzędach Dyscyplinarnych (Dz. Urz. Nr. 6).

Okólnik z dnia 2 marca 1923 L. 2842/I w sprawie stosowania kar dyscyplinarnych względem nauczycieli szkół powszechnych (Dz. Urz. Nr. 6).

Rozporządzenie z dnia 5 marca 1923 L. 26194/I ex 1922 w sprawie uprawnień absolwentów Państwowego Rocznego Kursu Pedagogicznego, Państwowych Wyższych Kursów Nauczycielskich (kursów wydziałowych, naukowych), Państwowych Kursów Robót Ręcznych, Państwowych Kursów Wychowania Fizycznego i Jednorocznych Kursów Rolniczych przy Akademji Rolniczej w Dublanach (Dz. Urz. Nr. 6).

Okólnik z dnia 11 marca 1923 L. 3117/I w sprawie wymiaru emerytury funkcjonarjuszom państw zaborczych, powołanym do służby czynnej przez władze polskie (Dz. Urz. Nr. 6).

Okólnik z dnia 17 marca 1923 L. 776/23 S. w sprawie obsadzania wolnych stanowisk inwalidami.

Okólnik z dnia 24 marca 1923 L. 78/III w sprawie zwolnienia uczniów i uczenic państwowych szkół zawodowych od opłat szkolnych (Dz. Urz. Nr. 7).

Okólnik z dnia 29 marca 1923 L. 3209/I w sprawie pomocy lekarskiej dla nauczycieli szkół powszechnych (Dz. Urz. Nr. 7).

Okólnik z dnia 29 marca 1923 L. 265/H. w sprawie zwalczania pijaństwa wśród młodzieży szkolnej (Dz. Urz. Nr. 7).

Okólnik z dnia 3 kwietnia 1923 L. 41761/I w sprawie kosztów podróży i djet członków Urzędów Dyscyplinarnych (Dz. Urz. Nr. 7).

Okólnik z dnia 7 kwietnia 1923 L. 971/23 S. w sprawie zagubionych lub skradzionych legitymacyj urzędniczych (Dz. Urz. Nr. 7).

Rozporządzenie z dnia 11 kwietnia 1923 L. 25760/I ex 1922 w sprawie (uprawnień) rosyjskich egzaminów i świadectw nauczycielskich (Dz. Urz. Nr. 9).

Okólnik z dnia 17 kwietnia 1923 L. 5455/III w sprawie święta sadzenia drzew (Dz. Urz. Nr. 14).

Okólnik z dnia 25 kwietnia 1923 L. 1122/23 S. w przedmiocie trybu doręczenia osobom zainteresowanym orzeczeń władz administracyjnych (Dz. Urz. Nr. 10).

Okólnik z dnia 25 kwietnia 1923 L. 5489/I w sprawie taksy za egzaminy dojrzałości dla eksternów w seminarjach nauczycielskich (Dz. Urz. Nr. 9).

Okólnik z dnia 28 kwietnia 1923 L. 1240/23 S. w sprawie udzielania sal szkolnych na cele oświatowo-kulturalne (Dz. Urz. Nr. 12).

Okólnik z dnia 14 maja 1923 L. 6020/I w sprawie nauczycieli kontraktowych w szkołach powszechnych (Dz. Urz. Nr. 12).

Rozporządzenie z dnia 18 maja 1923 L. 7166/III w sprawie zmian w administrowaniu szkolnictwem zawodowem (Dz. Urz. Nr. 14).

Okólnik z dnia 21 maja 1923 L. 5926/I w sprawie instrukcji dla prelegentów na kursach wakacyjnych nauczycielstwa szkół powszechnych (Dz. Urz. Nr. 11).

Instrukcja z dnia 28 maja 1923 L. 7615/23 D. III. w sprawie udzielania pożyczek na budowę i przebudowę prywatnych szkół zawodowych (Dz. Urz. Nr, 14).

Rozporządzenie z dnia 30 maja 1923 w przedmiocie wykonania ustawy

z dnia 17 lutego 1922 o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół powszechnych (Dz. Urz. Nr. 14).

Okólnik z dnia 30 maja 1923 L. 5118/I w sprawie stowania kary dyscyplinarnej przeniesienia w przymusowy stan spoczynku stałych nauczycieli publicznych szkół powszechnych (Dz. Urz. Nr. 13).

Rozporządzenie z dnia 2 czerwca 1923 L. 5817/I w sprawie Statutu i Programu Państwowego Wyższego Kursu Nauczycielskiego (Dz. Urz. Nr. 14).

Okólnik z dnia 2 czerwca 1923 L. 3573/III w sprawie ulg kolejowych dla uczniów (Dz. Urz. Nr. 10).

Rozporządzenie z dnia 9 czerwca 1923 L. 1381/23 S. w sprawie ujednostajnienia ocen postępów i sprawowania uczniów w szkołach powszechnych, preparandach i seminarjach nauczycielskich, szkołach średnich ogólno-kształcących i zawodowych (Dz. Urz. Nr. 12).

Rozporządzenie z dnia 14 czerwca 1923 w sprawie egzaminów państwowych na nauczycieli szkół średnich i seminarjów nauczycielskich (Dz. Urz. Nr. 13).

Rozporządzenie z dnia 21 czerwca 1913 w sprawie uproszczonych egzaminów państwowych na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcąccych i seminarjów nauczycielskich (Dz. Urz. Nr. 13).

Rozporządzenie z dnia 25 czerwca 1923 L. 8447/I zawierające regulamin dla kierowników publicznych szkół powszechnych (Dz. Urz. Nr. 13).

Rozporządzenie z dnia 25 czerwca 1923 L. 6223/I zawierające Regulamin dla Rad Pedagogicznych publicznych szkół powszechnych (Dz. Urz. Nr. 13).

Okólnik z dnia 28 czerwca 1923 L. 8460/I w sprawie zaliczania wartości mieszkania w naturze i gruntu, z których korzystają nauczyciele publicznych szkół powszechnych, do podstawy podatku dochodowego (Dz, Urz. Nr. 13).

Okólnik z dnia 28 czerwca 1923 L. 4641/III w sprawie terminu przedstawiania wniosków o nadanie praw szkół państwowych prywatnym szkołom średnim (Dz. Urz. Nr. 17).

Okólnik z dnia 19 lipca 1923 L. 8987/I w sprawie wydawania orzeczeń organizacyjnych dla publicznych szkół powszechnych (Dz. Urz. Nr. 17).

Ustawa z dnia 8 sierpnia 1923 Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 677 w przedmiocie upoważnienia zarządów gmin do czasowego zajmowania lokali szkolnych w gminie na cele powszechnego nauczania (Dz. Urz, Nr. 16).

Okólnik z dnia 14 sierpnia 1923 L. 2264/S. w sprawie przyjmowania i noszenia odznaczeń i orderów cudzoziemskich przez obywateli Rzpltej Pol. (art. 96 Konstytucji) (Dz. Urz. Nr. 14).

Unieważnione legitymacje kolejowe.

Jadwigi Jurczakówny, nauczycielki w Łankach Małych (Bóbrka), Nr. 9909; Teonji Turkowej, nauczycielki w Lublińcu Nowym (Lubaczów), Nr. 45; Wandy Paulowej, dyrektorki 7-klasowej szkoły żeńskiej w Brzeżanach, Nr. 9253; Stefanji Truszówny, nauczycielki w Buszczu (Brzeżany), Nr. 9287; Marji Huca-

łówny, nauczycielki w Słobodzie Złotej (Brzeżany), Nr. 12923; Anny Górskiej, nauczycielki w Hnatkowicach (Przemyśl), Nr. 8426.

Egzamina eksternów przy Wyższym Kursie Nauczycielskim.

Egzamina eksternów przy Wyższym Kursie Nauczycielskim we Lwowie, odbędą się w drugiej połowie lutego 1924 r. Podania o dopuszczenie do egzaminu należy składać w drodze służbowej do Kuratorjum O. S. L. najpóźniej do dnia 1 stycznia. W podaniu należy wymienić, z jakiej grupy naukowej petent pragnie składać egzamin oraz dołączyć: *a)* życiorys własnoręcznie napisany, *b)* metrykę, *c)* dowody posiadanych studjów i kwalifikacyj zawodowych, *d)* nienaklejoną fotografję, zaopatrzoną własnoręcznym podpisem kandydata poświadczoną przez władze szkolne lub administracyjne, *e)* opłatę, której wysokość określi osobne rozporządzenie.

Inspektorowie szkolni po dołączeniu do podań tabeli kwalifikacyjne, przeszlą podania bezzwłocznie do Kuratorjum.

Do egzaminu mogą się zgłaszać również osoby bez praktyki nauczycielskiej, które przedstawią świadectwo ukończenia szkoły średniej i dowody co najmniej dwuletnich skutecznych studjów akademickich w charakterze studenta. Osoby te składają podania bezpośrednio do Kuratorjum O. S. L. i dołączają oprócz wyżej wymienionych załączników świadectwo uzdolnienia fizycznego do zawodu.

O ustalonym terminie egzaminu zawiadomi petentów Dyrekcja W. K. N

Wiadomości osobiste.

Kuratorjum Okręgu Szkol. Lwowskiego.

Pan Kurator zamianował w VIII stopniu służbowym: Pawła Babyna, Juljana Becka, Włodzimierza Bilińskiego, Wiktora Burgbergera, Włodzimierza Bystrzanowskiego, Józefa Chmielewskiego, Konstantego Darochę, Żdzisława Fiderkiewicza, Marjana Galasiewicza, Tomasza Humelicza, Józefa Isterewicza Leopolda Kalafarskiego, Zygmunta Radnickiego, Jana Skurskiego, Jana Sleziuka, Jana Strzelbickiego;

w IX stopniu płacy: Emila Ciroka, Bartłomieja Chmielnickiego, Kazimierę Fałdzińską, Tadeusza Grochowalskiego, Władysława Grossmanna, Maksymiljana Hoffmanna, Władysława Hollanka, Maurycego Holzera, Andrzeja Hołowkę, Stefana Juźkowa, Mikołaja Lipkę, Jadwigę Marquartową, Wandę Streer, Romana Strzelbickiego, Antoniego Świąteckiego (kontr.);

w X stopniu służbowym: Bazylego Bodnara, Stanisława Brajtera, Konstancję Lewandowską, Stefanję Malcową, Marjana Pisarika, Kazimierę Połońską, Hipolitę Sozańską, Helenę Tyszkowską, Józefę Wereszczakową;

w XI stopniu służbowym: Helenę Dziulakównę, Emmę Gött, Stanisława Gajdacza, Franciszkę Jeżekównę, Michała Koleńskiego, Stanisława Langa, Michała Lochmana, Kazimierę Moroziewicz, Alojzego Orłowskiego, Józefa Pan-

neńkę, Kazimierza Popadeńczuka, Juljusza Ratajczaka, Karola Sawkę, Eugenję Wacławikową, Franciszka Wereszczaka.

Inspektoraty szkolne.

Pan Minister W. R. i O. P. zamianował Inspektorami szkolnymi: Karola Jana Górczanego w Bóbrce, Aleksandra Tarasa w Horodence, Stanisława Radwańskiego w Kolbuszowej, Stanisława Wawszczaka w Jarosławiu, Antoniego Szemelewskiego w Peczeniżynie.

Zastępcami Inspektorów szkolnych: Stanisława Błońskiego w Buczaczu, Romualda Kwiatkowskiego we Lwowie (miasto), Teofila Wolskiego w Sanoku, Macieja Kuchciaka w Stanisławowie, Władysława Węgrzyniaka w Samborze, Marjana Zychiewicza w Przemyślu, Władysława Bereźnickiego w Brzeżanach.

Szkolnictwo średnie.

Mianowani: Ks. Piotr Szpila dyrektorem gimnazjum w Leżajsku, Marjan Skulicz i Stanisław Jaremko nauczycielami etatowymi w gimnazjum państwowem II im. Mikołaja Kopernika w Samborze, Klemens Szankowski i Bronisława Leinerówna nauczycielami bez oznaczenia stałego miejsca służbowego z pozostawieniem na dotychczasowych stanowiskach.

Przeniesieni: Józef Balwirczak, nauczyciel gimnazjum II w Tarnopolu, do gimnazjum w Jaworowie; Jan Bednarski, nauczyciel gimn. VIII we Lwowie, do gimn. II w Samborze; Tadeusz Błocki, nauczyciel gimn. w Leżajsku, do gimn. w Gródku Jagiellońskim; Jan Bodnar, nauczyciel sem. naucz. męsk. w Tarnopolu, do gimn. II w Przemyślu; Bronisław Brycki, profesor gimn. w Złoczowie, do gimn. I im. Mikołaja Kopernika we Lwowie; Adam Cehak, profesor gimn. XI we Lwowie, do gimn. IX we Lwowie; Czesław Chobrzyński, nauczyciel gimn. II w Stryju, do gimn. I w Stryju; Henryk Cieśla, nauczyciel gimn. I we Lwowie, do gimn. IX we Lwowie; Tadeusz Czarnecki, nauczyciel gimn. w Sanoku, do gimn. w Brzozowie; Mieczysław Dylski, nauczyciel gimn. VI we Lwowie, do gimn. w Złoczowie; Kazimierz Gadziński, nauczyciel gimn. III w Stanisławowie, do gimn. II w Stanisławowie; Dr. Juljusz Hirniak, nauczyciel filji gimn. z językiem wykładowym ruskim we Lwowie, do gimn. z językiem wykładowym ruskim we Lwowie; Izydor Hyczka, nauczyciel gimn. z językiem wykładowym ruskim w Kołomyji, do gimn. w Sanoku; Grzegorz Jasilkowski, nauczyciel gimn. II we Lwowie, do gimn. I we Lwowie; Dr. Włodzimierz Kuczer, nauczyciel gimn. z językiem wykładowym ruskim we Lwowie, do filji gimn. z językiem wykładowym ruskim we Lwowie, Ks. Kazimierz Lagosz. nauczyciel gimn. V we Lwowie, do gimn. IX we Lwowie; Jan Liwoczyński, nauczyciel gimn. w Czortkowie, do filji gimn. z językiem wykładowym ruskim we Lwowie; Michał Łukasiewicz, nauczyciel gimn. VI we Lwowie, do gimn. X we Lwowie; Dr. Wacław Majbaum, nauczyciel gimn. żeńsk. im. Król. Jadwigi we Lwowie, do gimn. V we Lwowie; Aleksandra Małkówna, nauczycielka gimn. im. Król. Jadwigi we Lwowie, do gimn. w Złoczowie; Zofja Marsówna, nauczycielka gimn. XI we Lwowie, do gimn. V we Lwowie;

Stanisław Mazur, nauczyciel gimn. I w Tarnopolu, do gimn. w Jaśle; Michał Milski, nauczyciel gimn. w Sanoku, do gimn. II w Stryju; Andrzej Paluch, nauczyciel gimn. II w Samborze, do gimn. IX we Lwowie; Dr. Jerzy Pogonowski, nauczyciel gimn. III we Lwowie, do gimn. w Sokalu; Andrzej Pyra, nauczyciel gimn. w Łańcucie, do gimn. I w Jarosławiu; Sabina Rawska, nauczycielka gimn. żeńsk. im. Król. Jadwigi we Lwowie, do gimn. VII we Lwowie; Mieczysław Różycki, nauczyciel gimn. IX we Lwowie, do gimn. VIII we Lwowie; Wiktor Sadowski, nauczyciel gimn. z językiem wykładowym ruskim w Stanisławowie, do gimn. z językiem wykładowym ruskim w Kołomyji; Jan Syrek, nauczyciel gimn. w Leżajsku, do gimn. I w Tarnopolu; Klemens Zwirski, naczyciel gimn. w Gródku Jagiellońskim, do gimn. w Leżajsku.

Przydzieleni: Łucja Brodnicka, nauczycielka szkoły powsz., do gimn. w Złoczowie; Marja Dobrzańska, nauczycielka szkoły powsz. w Jarosławiu, do gimn. II w Jarosławiu; Ludwik Fedorowski, nauczyciel gimn. w Gródku Jagiellońskim, do gimn. VII we Lwowie; Ks. Marcin Kalatta, profesor gimn. XI we Lwowie, do gimn. V we Lwowie; Henryk Kossakowski, z gimn. V we Lwowie, do gimn. w Buczaczu; Ks. Józef Lehman, katecheta gimn. IX we Lwowie, do gimn. XI we Lwowie; Stefan Oleksiewicz, profesor gimn. I w Przemyślu, do gimn. I w Jarosławiu; Mieczysław Sobolewski, nauczyciel szkoły powsz. w Samborze, do gimn. I w Samborze; Bolesław Stojanowski, profesor gimn. I w Przemyślu, do gimn. II w Przemyślu.

Ustanowieni nauczycielami na zasadzie § 8 austr. pragmatyki służbowej: Dr. Mikołaj Bażaluk w gimn. I (oddziały równorzędne z językiem wykładowym ruskim) w Stryju; Józef Bieszczad w gimn. w Sokalu; Emilja Błaszczakówna w gimn. w Tarnobrzegu; Stanisław Błażewski w gimn. w Sokalu; Stanisław Bobak w gimn. w Nisku; Paweł Buliński w gimn. w Nisku; Rudolf Chirowski w gimn. w Gródku Jagiellońskim; Włodzimierz Chłędowski w gimn. w Brodach; Włodzimierz Chomicki w gimn. XI we Lwowie; Edward Ciążyński w gimn. II w Przemyślu; Błażej Dziedzic w Jaworowie; Ludwik Fedorowski w gimn. w Gródku Jagiellońskim; Ks. Hieronim Feicht w gimn. VI we Lwowie; Eugenja Finsterbuschówna w gimn. w Sanoku; Ks. Grzegorz Gościński w gimn. w Nisku; Józef Gröger w gimn. w Leżajsku; Ludwik Gurawski w gimn. II w Stanisławowie; Michał Halambrenner w gimn. im. Kornela Ujejskiego w Kamionce Strumiłowej; Marjan Aleksander Hanus w gimn. w Brzozowie; Edward Hanus w gimn. w Jaworowie; Jan Hołubowski w gimn. IV we Lwowie; Ks. Wasyl Hrynyk w gimn. z jęz. wykł. ruskim w Przemyślu; Jadwiga Hubisz w Czortkowie; Roman Janicki w gimn. w Nisku; Marja Jarosiewiczowa w gimn. żeńskiem im. Król. Jadwigi we Lwowie; Włodzimiera Jechówna w Leżajsku; Daniel Kernyczny w gimn. z językiem wykładowym ruskim w Tarnopolu; Dymitr Klucznik w gimn. I we Lwowie; Czesław Kossowski w gimn. w Tarnobrzegu; Kazimierz Kubiczek w gimn. w Brzozowie; Ks. Adolf Lachman w gimn. w Nisku; Jan Lautsch w gimn. III w Tarnopolu; Edward Lech w gimn. I w Przemyślu; Zygmunt Lifschütz w gimn. w Trembowli; Franciszek Mączek w gimn. w Brodach; Stanisław Malec w gimn. II w Jaro-

sławiu; Dr. Jan Matkowski w gimn. w Leżajsku; Zofja Nettik w gimn. w Sokalu; Andrzej Niesiołowski w Brodach; Stanisław Nowakowski w gimn. w Krośnie; Jan Nowosielski w gimn. z jęz. wykł. ruskim w Stanisławowie; Zdzisław Obrzud w gimn. w Gródku Jagiellońskim; Piotr Omelkowicz w gimn. I (oddziały równorzędne z jęz. wykł. ruskim) w Stryju; Ks. Eljasz Oreńczuk w gimn. z ruskim językiem nauczania w Stanisławowie; Marja Orłowiczówna w gimn. II w Jarosławiu; Juljan Partykiewicz w gimn. IX we Lwowie; Robert Plocek w gimn. w Złoczowie; Grzegorz Połowicz w gimn. w Buczaczu; Andrzej Procyk w gimn. w Sokalu; Jan Przyboś w gimn. I w Rzeszowie; Juljan Przyboś w gimn. w Sokalu; Marja Putschögl w Buczaczu; Piotr Antoni Raczyński w gimn. II w Tarnopolu; Jan Radomski w gimn. w Nisku; Leon Regamiec w gimn. III w Tarnopolu; Juljusz Romanowski w gimn. w Buczaczu; Dr. Jan Rychlicki w gimn. w Tarnobrzegu; Marja Sobkówna w gimn. w Krośnie; Inż. Marjan Sobolewski w Śniatynie; Bohdan Sołtys w gimn. z jęz. wykładowym ruskim w Kołomyji; Adam Stoffel w gimn. I we Lwowie; Tadeusz Strojny w gimn. w Tarnobrzegu; Józef Szczudłowski w gimn. w Brzozowie; Antoni Szmilewski w gimn. I w Tarnopolu; Eustachy Tarnawski w gimn. w Gródku Jagiellońskim; Dr. Maurycy Tennenbaum w gimn. w Rawie Ruskiej; Marja Terlecka w gimn. I we Lwowie; Jan Truszkowski w gimn. w Łańcucie; Elżbieta Walnakówna w gimn. II w Tarnopolu; Ks. Stanisław Wanat w Sanoku; Józef Wójcikiewicz w gimn. w Rohatynie; Włodzimierz Wołoszański w gimn. w Nisku; Michał Wydra w gimn. I w Stryju; Ludmiła Zagajewska w gimn. II w Stanisławowie; Józef Żelawski w gimn. w Sokalu.

Seminarja.

Mianowani: Ks. Józef Boryszko dyrektorem seminarjum naucz. żeńsk. w Jaworowie; Antoni Orłowski dyrektorem seminarjum naucz. męsk. w Czortkowie; Antonina Varhely nauczycielką bez oznaczenia miejsca służbowego; Marja Chelińska nauczycielką seminarjum naucz. żeńsk. we Lwowie.

Przeniesieni: Olga Gregolińska, Helena Jacyszynówna, Emil Kormosz, Zofja Kotysowa, Helena Kulczycka, Olga Łewkiewiczówna, Ludwika Maciurakówna, Sofron Matwijas, Marja Sawicka, Włodzimiera Wolańska, nauczyciele seminarjum naucz. żeńsk. w Przemyślu, do seminarjum z ruskim językiem nauczania w Przemyślu; Władysław Orosz, nauczyciel sem. naucz. męsk. w Tarnopolu, do sem. naucz. męsk. we Lwowie; Kazimierz Radwański, naucz. sem. naucz. męsk. w Zaleszczykach, do sem. naucz. męsk. we Lwowie; Stanisław Rudnicki, naucz. gimn. w Chełmie, do sem. męsk. w Samborze; Aleksander Saloni, naucz. sem. naucz. męsk. w Krośnie, do sem. naucz. męsk. we Lwowie.

Powołani: Juljan Szpytkowski, naucz. gimn. w Tarnobrzegu, do sem. naucz. żeńsk. z ruskim językiem nauczania w Przemyślu; Stefan Dańcewicz, naucz. gimn. w Rohatynie, do sem. naucz. męsk. we Lwowie.

Przydzieleni: Dyonizy Łukianowicz, profesor gimn. I we Lwowie, do sem. naucz. męsk. we Lwowie; Wilhelmina Ślesińska, naucz. szkoły powsz. w Hadlach Szklarskich, do szkoły Głuchoniemych we Lwowie.

Ustanowieni nauczycielami (lkami) na zasadzie § 8 austr. pragmatyki służbowej: Adolf Albert w sem. naucz. męsk. w Zaleszczykach; Michał Ambros w sem. naucz. z ruskim językiem nauczania we Lwowie; Marja Czehakówna w sem. naucz. żeńskiem w Jaworowie; Alfred Dworski w sem. naucz. męsk. w Krośnie; Edward Frank w szkole ćwiczeń sem. naucz. męsk. w Tarnopolu; Stanisław Hibl w sem. naucz. z ruskim językiem nauczania we Lwowie; Jan Kotowicz, w sem. naucz. męsk. w Zaleszczykach; Antoni Materna w sem. naucz. w Zaleszczykach; Marja Pańczyszyn w sem. naucz. żeńsk. w Jaworowie; Ignacy Stankiewicz w szkole ćwiczeń sem. naucz. męsk. w Sokalu; Anna Szydłowska w sem. naucz. we Lwowie; Władysław Ulewicz w sem. męsk. w Rzeszowie; Stanisława Włodkówna w szkole ćwiczeń sem. naucz. żeńsk. we Lwowie; Zofja Żabska w sem. naucz. żeńsk. w Stanisławowie.

Szkolnictwo zawodowe.

Henrykowi Stieberowi powierzyło Ministerstwo prowizorycznie stanowisko inspektora szkół dokształcających zawodowych we Lwowie.

Mianowani: Józefa Gałdzińska instruktorką w państwowej szkole zawodowej żeńskiej w Krakowie; Władysława Lachowiczówna urzędniczką w XI st. sł. b. krajowej szkoły stolarskiej w Kalwarji Zebrzydowskiej; Marja Liptakówna sekretarką państw. szkoły zawodowej żeńskiej w Krakowie; Włodzimierz Maga instruktorem w państwowej szkole ślusarstwa maszynowego w Tarnopolu; Marja Olszewska etatową instruktorką w państw. szkole zawodowej żeńskiej w Krakowie; Henryk Uziembło etatowym nauczycielem grafiki w państwowej szkole przemysłu artystycznego w Krakowie; Stefanja Zborowska urzędniczką w XI st. sł. b. krajowej szkoły rzemiósł w Drohowyżu.

Szkolnictwo powszechne.

Odznaczeni: Ministerstwo W. R. i O. P. nadało tytuł dyrektora reskryptem z dnia 6 września 1923 L. 11688/I Walerjanowi Majeranowskiemu, kierownikowi szkoły powszechnej im. Kościuszki w Kołomyji, w uznaniu jego długoletniej pracy w szkole i w towarzystwach społecznych;

reskryptem z dnia 3 października 1923 Nr. 12942/I Helenie Kwiatkowskiej, kierowniczce szkoły powszechnej w Basiówce, w uznaniu wielotetniej, gorliwej i sumiennej pracy w zawodzie nauczycielskim.

Mianowani nauczycielami (lkami) kierującymi szkół 7-klasowych: Stanisława Dietzówna w szkole im. Słowackiego w Przemyślu; Adolfina Nowakówna w szkole żeńskiej im. Hoffmanowej w Sanoku; ks. Antoni Szynala katechetą w Rymanowie; ks. Karol Haśka katechetą szkoły męskiej im. ks. Piotra Skargi w Jarosławiu; Władysław Jankowski nauczycielem w Kałuszu;

4-klasowych: Jan Kilarski w szkole im. Staszica w Jarosławiu; Stanisław Krzyżanowski w Białej; Stanisław Ciechanowski w Kłodnie; Bronisława Kilarska nauczycielką szkoły im. Staszica w Jarosławiu; ks. Marcin Rolewski katechetą szkoły męskiej im. Mickiewicza w Jarosławiu; Emil Iżycki w Strutynie Niżnym; Julja Pankowowa w Perehińsku (Dolina); Stanisław Witoszyński

w Czerniatynie (Horodenka); Michał Płoszczański w Kniażołuce (Dolina); Jan Ratuszniak w Iwankowie (Borszczów);

2-klasowych: Stefan Schmidt w Zabłotowcach (Żydaczów); Michał Knej w Żyrawce (Lwów); Elżbieta Megierowa w Sołonce (Lwów); Mikołaj Smoliński w Krotoszynie (Lwów); Aleksy Stećków w Remenowie (Lwów); Teodozy Kozłowski w Medyni (Kałusz); Bazyli Kepeszczuk w Hawryłówce (Nadwórna); Dyonizy Hlawaty w Chryplinie; Ida Slana w Zahajpolu; Leon Pawłyszyn w Hoziejowie Starym (Dolina); Stefan Łomysz w Tiapczem; Jan Kożan w Roztoczkach (Dolina); Michał Melnyczuk w Polanicy (Dolina); Józef Lachowicz w Broszniowie (Dolina); Anna Pawłusiewicz w Strutynie Wyżnym (Dolina); Stanisław Sorys w Tuczempach (Jarosław); Franciszka Betleyska w Leśniowicach (Lwów); Marja Jaremko w Milatyczach (Lwów);

1-klasowych: Juljan Barnaś w Markowej (Bohorodczany); Stefanja Hołotówna w Hawrylaku (Horodenka); Julja Szłemkowa w Semenówce (Horodenka); Bronisława Drohomirecka w Żywaczowie (Horodenka); Teofil Atamaniuk w Piotrowie (Horodenka); Leon Morski w Żywaczowie (Horodenka).

Zmarli: Franciszek Düring, nauczyciel 7-klasowej szkoły powszechnej męskiej im. św. Marcina we Lwowie, zmarł dnia 10 września 1923 r. w 34 życia, a w 16 roku służby.

Jan Filip, dyrektor 2-klasowej szkoły powszechnej w Pnikucie, powiatu mościckiego, zmarł dnia 2 czerwca 1923 r. w 61 roku życia, a w 40 roku służby.

Jan Genyk, nauczyciel 1-klasowej szkoły powszechnej w Bani — Berezowie, powiatu peczeniżyńskiego, zmarł dnia 19 kwietnia 1923 r.

Matylda Chodacznikówna, nauczycielka 1-klasowej szkoły w Katowicach, powiatu sokalskiego, zmarła dnia 26 września 1923 r., przeżywszy lat 39, w 15 roku służby nauczycielskiej.

Władysław Jakubowski, nauczyciel 1-klasowej szkoły powszechnej w Kozłowie, powiatu kamioneckiego, zmarł dnia 5 października 1923 r. w 37 roku życia, a w 14 roku służby.

Bronisława Klepacka, nauczycielka szkoły powszechnej w Równem, zmarła dnia 3 czerwca 1923 r. w 3 roku służby.

Ludwika Kochanowicz, nauczycielka 1-kl. szkoły powszechnej w Sarnkach Dolnych, powiatu rohatyńskiego, zmarła dnia 28 kwietnia 1923 r. w 53 roku życia, a w 31 roku służby.

Wanda Lisowska, nauczycielka 7-kl. szkoły powszechnej w Zagórzu, powiatu sanockiego, zmarła dnia 20 sierpnia 1923 r. w 30 roku życia, a w 8 roku służby.

Ignaca Manasterska, nauczycielka szkoły powszechnej żeńskiej im. Kordeckiego we Lwowie, zmarła dnia 20 października 1923 r. w 58 roku życia, a w 39 roku służby.

Zenobiusz Matkowski, nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły powszechnej w Żukocinie, zmarł dnia 28 lipca 1923 r. w 55 roku życia, a w 29 roku służby.

Bazyli Miszczyszyn, nauczyciel kierujący 2-kl. szkoły powszechnej w Żmijowiskach, powiatu jaworowskiego, zmarł dnia 14 lipca 1923 r. w 61 roku życia, a w 32 roku służby.

Henryk Mozołowski, nauczyciel kierujący 2-klas. szkoły powsz. męskiej im. Krasińskiego w Drohobyczu, zmarł dnia 15 września 1923 r. w 46 roku życia, a 26 roku służby.

Domicela Nikorowiczowa, nauczycielka 2-kl. szkoły powszechnej w Oryszkowcach, powiatu husiatyńskiego, zmarła dnia 16 lipca 1923 r. w 25 roku służby.

Franciszek Spiałek, nauczyciel kierujący 2-kl. szkoły powszechnej w Dobrowodach, powiatu podhajeckiego, zmarł dnia 27 października 1923 r. w 51 roku życia, a w 28 roku służby.

Stefanja Stójkiewicz, nauczycielka szkoły powszechnej na Korczunku ad Daszawa, powiatu stryjskiego, zmarła dnia 15 września 1923 r. w 25 roku życia, a w 5 roku służby.

Jan Szczepański, nauczyciel kierujący 2-kl. szkoły powszechnej w Szwejkowie, powiatu podhajeckiego, zmarł dnia 7 października 1923 r. w 53 roku życia, a w 34 roku służby nauczycielskiej.

Jan Tatkowski, kierownik szkoły powszechnej w Łące, powiatu rzeszowskiego, zmarł dnia 1 września 1923 r. w 60 roku życia, a w 40 roku służby.

Salomon Tartykower, nauczyciel religji mojżeszowej w Tarnopolu, zmarł dnia 17 października 1923 r. w 73 roku życia, a w 38 roku służby.

Przeniesieni w stan spoczynku: Stefanja Albrechtowa w Broszniowie, Karol Baral we Lwowie (szkoła im. Czackiego), Sara Brasiliten w Drohobyczu, Stanisława Czapelska w Litiatynie (Brzeżany), Jadwiga Gotzlikowa w Trybuchowcach, Grzegorz Hałajko w Bryńcach Zagórnych (Bóbrka), Elżbieta Jaegerowa w Skolem, Marja Jasińska w Basiówce, Marja Jurkiewiczowa w Podhajcach, Stanisława Latscherowa w Kołomyji, Jakób Łuc w Wasylowie (Rawa Ruska), Natalja Michalewiczówna w Zarzeczu, Michalina Misińska w Kalwarji Pacławskiej, Marja Schreyerowa w Łanach, Marja Szemelowska w Stanisławowie, Jan Tepper w Palikówce, Wanda Tworowska w Stanisławowie, Bronisława Więckowa w Rzeszowie, Sydonja Wittekówna w Brodach, Włodzimierz Wolski w Sosolówce (Czortków).

Organizacja szkół.

Prawo publiczności otrzymały*):

Borysław-Tustanowice, Gimnazjum na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 13).

Borszczów, Gimnazjum Koedukacyjne (klasy I—VII) na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 13).

Brody, Seminarjum Nauczycielskie Żeńskie na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 13).

---

*) Ogłoszone także w Dz. Urz. Min., którego numer podaje się.

Czortków, Gimnazjum im. M. Szaszkiewicza (klasy I—V i VII) na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 12); Seminarjum Nauczycielskie Żeńskie im. L. Nossa na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 11).

Dobromil, Gimnazjum Miejskie na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 15).

Dolina, Gimnazjum im. Z. Krasińskiego na rok 1922/23 (klasy I—VII) (Dz. Urz. Nr. 13).

Horodenka, Gimnazjum im. T. Szewczenki na rok 1922/23 (klasy I—II) (Dz. Urz. Nr. 8).

Jarosław, Gimnazjum Realne Żeńskie im. J. Słowackiego na lata 1922/23 i 1923/24 (Dz. Urz. Nr. 13); Seminarjum Nauczycielskie Żeńskie na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 11); Szkoła Powszechna S. S. Niepokalanek (Dz. Urz. Nr. 8).

Jaworów, Szkoła Powszechna S. S. Bazyljanek na rok 1922/23; Seminarjum Nauczycielskie Żeńskie S. S. Bazyljanek na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 11).

Kałusz, Gimnazjum Miejskie (klasy I—VI) na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 13).

Kołomyja, Gimnazjum Żeńskie Ukraińskiego Tow. Pedagogicznego na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 8); Seminarjum Nauczycielskie Żeńskie U. T. P. (Dz. Urz. Nr. 8).

Lwów, Gimnazja: Marji Frenklówny (klasy I i IV—VIII) na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 8); im. Henryka Jordana (Kistryna) na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 13); im. J. Słowackiego na lata 1922/23 i 1923/24 (Dz. Urz. Nr. 8). Gimnazjum Żeńskie Cyprjany Brückówny na rok 1922/23 (klasy III, IV i V).

Szkoły powszechne: im. Dr. I. Niemca na rok 1922/23 Jordana na rok 1922/23; im. św. Teresy na rok 1922/23: P. P. Sercanek na rok 1922/23; Tow. Ochrony Dzieci i Młodzieży na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 8); S. S. Sakramentek na rok 1922/23; im. Kohna na rok 1922/23; Szkoła Ewangelicka na rok 1922/23.

Ministerstwo zezwoliło Polskiemu Towarzystwu Pedagogicznemu we Lwowie na prowadzenie „Prywatnych Kursów nauczycielskich“, a Konwentowi S. S. Rodziny z Nazaretu na otwarcie Pryw. Seminarjum Nauczycielskiego Żeńskiego.

Łańcut, Seminarjum Nauczycielskie Żeńskie S. S. Boromeuszek na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 11).

Przemyśl, Gimnazjum Żeńskie Ukraińskiego Instytutu dla Dziewcząt w Przemyślu (klasy I—VII) na rok 1922/33 (Dz. Urz. Nr. 8); Seminarjum Nauczycielskie Żeńskie P. P. Benedyktynek na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 13); Szkoła Powszechna P. P. Benedyktynek na rok 1922/23.

Przemyślany, Polskie Gimnazjum Miejskie im. Królowej Jadwigi (klasy I—IV) na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 12).

Przeworsk, Gimnazjum (klasy I—V) na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 13).

Rzeszów, Seminarjum Nauczycielskie Żeńskie na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 11).

Sambor, Gimnazjum im. M. Konopnickiej na rok szkolny 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 13); Seminarjum Nauczycielskie Żeńskie Oddziału Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 11).

Sokal, Seminarjum Nauczycielskie Żeńskie K. Markowskiej na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 11).

Stanisławów, Gimnazjum Żeńskie im. E. Orzeszkowej na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 8); Gimnazjum S. S. Urszulanek na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 13); Seminarjum Nauczycielskie Żeńskie P. P. Bazyljanek na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 11); Szkoła powszechna S. S. Urszulanek na rok 1922/23.

Stryj, Gimnazjum S. S. Nazaretanek na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 13); Gimnazjum żeńskie na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 13).

Strzyżów, Gimnazjum Miejskie na rok 1922/23 (klasy I i III—VII) (Dz. Urz. Nr. 13).

Tarnopol, Gimnazjum Żeńskie U. T. P. na rok 1922/23 (klasy I—III) (Dz. Urz. Nr. 12); Gimnazjum Żeńskie na rok 1922/23 i 1923/24 (Dz. Urz. Nr. 13); Seminarjum Nauczycielskie Żeńskie A. Klimka na rok 1922/23 (Dz. Urz. Nr. 13).

Zbaraż, Gimnazjum im. H. Sienkiewicza Towarzystwa Szkoły Średniej na rok 1922/23 (klasy I—VI) (Dz. Urz. Nr. 13).

Konkursy.

L. 13495/II. Kuratorjum O. S. L. ogłasza niniejszem konkurs na posadę stałą nauczyciela religji rzymsko-katolickiej w II gimnazjum państwowem im. Karola Szajnochy we Lwowie.

Podania zaopatrzone w potrzebne dokumenty i dokładnie wypełnioną tabelę kwalifikacyjną należy wnosić w drodze służbowej do Kuratorjum O. S. L. najpóźniej do końca grudnia 1922 r.

We Lwowie, dnia 23 października 1923.

L. 10840/II. Celem obsadzenia posady katechety religji rzymsko-katolickiej w gimnazjum państwowem w Rohatynie — Kuratorjum O. S. L. ogłasza niniejszem konkurs.

Kandydaci winni się wykazać pełną kwalifikacją na nauczycieli religji w szkołach średnich ogólno-kształcących. Posada zostanie nadaną od dnia 1 lutego 1923. Podania należycie udokumentowane i zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną należy wnieść w drodze służbowej do Kuratorjum O. S. L. najpóźniej do 31 grudnia 1923 r.

Lwów, dnia 4 czerwca 1923.

Konkursów na inne stałe posady w szkołach średnich ogólno-kształcących, seminarjach nauczycielskich, szkołach zawodowych, tudzież na posady inspektorów szkolnych, względnie ich zastępców, nie ogłasza się, ponieważ konkursy takie są ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa W. R. i O. P., który wszystkie zakłady otrzymują.

Konkursy na stałe posady nauczycielskie w szkołach powszechnych.

W powiecie Brzozów:

Posada nauczyciela (lki) 1-klasowej szkoły powszechnej z polskim językiem wykładowym w Krzywem. W szkole tej jest klasa nadetatowa.

Posada nauczyciela 1-klasowej szkoły z klasą nadetatową w Przedmieściu Dynowskiem. W szkole tej jest polski język wykładowy.

W powiecie Horodenka:

1. Na posady nauczyciela kierującego i podwładnego 2 kl. szkoły z językiem wykładowym ruskim w Dziurkowie.
2. Na dwie posady podwładnych nauczycieli przy 4 kl. szkole z jezykiem wykładowym ruskim w Potoczyskach. Pierwszeństwo zastrzega się nauczycielom z egzaminem wydziałowym, z którejkolwiek bądź grupy względnie uzdolnionym do udzielania nauki śpiewu i nauki robót ręcznych (slöjdu).
3. W szkołach 1 kl. z językiem wykładowym polskim w Bilce, Jasienowie Polnym, Netrebówce, Siemakowcach, Żukowie.
4. W szkołach 1 kl. z językiem wykładowym ruskim w Hanczarowie, Olchowcu, Podwerbcach, Probabinie, Siekierczynie, Uniżu, Żabokrukach.
5. Dwie posady podwładnych nauczycieli 4 kl. szkoły z językiem wykładowym polskim w Czernelicy (miasteczko).
6. Jedna posada podwładnego nauczyciela 4 kl. szkoły z językiem wykładowym ruskim w Czerniatynie.
7. Jedna posada podwładnego nauczyciela 2 kl. szkoły z językiem wykładowym ruskim w Targowicy i Czortowcu.

W powiecie Husiatyn:

1. Posada nauczyciela kierującego 5 kl. szkoły powszechnej mieszanej w Husiatynie. 2. Posada nauczyciela kierującego 4 kl. szkoły powszechnej męskiej w Chorostkowie. 3. Posada nauczyciela kierującego 2 kl. szkoły powszechnej mieszanej w Horodnicy. 4. Posada nauczyciela kierującego 2 kl. szkoły powszechnej z planem szkół 2 kl. w Liczkowcach. 5. Posada nauczyciela kierującego 2 kl. szkoły powszechnej z planem szkół 4 kl. w Probużnie. 6. Posada nauczyciela kierującego 2 kl. szkoły powszechnej w Czabarówce. 7. Posada nauczyciela kierującego 2 kl. szkoły powszechnej w Howiłowie Małym. 8. Posada nauczyciela kierującego 2 kl. szkoły powszechnej w Jabłonowie. 9. Posada nauczyciela kierującego 2 kl. szkoły powszechnej w Karaszyńcach. 10. Posada nauczyciela kierującego 2 kl. szkoły powszechnej w Kociubińczykach. 11. Posada nauczyciela kierującego 2 kl. szkoły powszechnej w Niżborgu Szlacheckim. 12. Posada nauczyciela kierującego 2 kl. szkoły powszechnej w Orysz-kowcach. 13. Posada nauczyciela kierującego 2 kl. szkoły powszechnej w Wasylkowcach. 14. Posada nauczyciela kierującego 2 kl. szkoły powszechnej w Czarnokońcach Małych. 15. Posada nauczyciela kierującego 2 kl. szkoły powszechnej w Krogulcu. 16. Posada nauczyciela kierującego 2 kl. szkoły powszechnej w Krzyweńkiem. 17. Posada nauczyciela kierującego 2 kl. szkoły powszechnej w Probużnie.

W szkołach pod 1—13 jest język wykładowy polski, pod 14—17 ruski.

W szkołach pod 1, 5, 6, 9, 11, 12, 13, 17, niema mieszkania służbowego dla kierownika szkoły.

W powiecie Kołomyja:

Posada nauczyciela kierującego 2 kl. szkoły w Ostrowcu z ruskim językiem wykładowym. W szkole tej jest mieszkanie służbowe.

Posada nauczyciela kierującego 2 kl. szkoły powszechnej z ruskim językiem wykładowym w Żukocinie. W budynku szkolnym jest mieszkanie służbowe.

W powiecie Lwów:

Posady kierowników szkół:

1. 4 kl. szkoły z językiem wykładowym polskim w Jaryczowie Starym, miejscowości oddalonej 2 km drogi do miasteczka Jaryczowa Nowego i 3 km drogi do dworca kolejowego w Zapytowie.

2. 1 kl. szkoły z językiem wykładowym polskim o dwóch siłach nauczycielskich w Sichowie obok Lwowa. Budynek szkolny z mieszkaniem dobry, większy ogród i 4-morgowy grunt. Stacja kolejowa i kościółek w miejscu.

3. Posada nauczyciela religji rzym.-kat. w 4 kl. (z planem 7 kl.) szkole powszechnej w Jaryczowie Nowym z obowiązkiem udzielania religji także w 1 kl. szkole powszechnej w Jaryczowie Starym. O posadę nauczyciela religji ubiegać się mogą tylko kanonicznie ordynowani świeccy lub zakonni kapłani.

Posada rzym.-kat. katechety 6 kl. szkoły powszechnej męskiej w Winnikach z obowiązkiem udzielania nauki religji także w 6 kl. szkole powszechnej żeńskiej w Winnikach, oraz w klasach eksponowanych w Lesienicach i Mikłaszowie.

Posada nauczyciela religji rzym.-kat. w 4 kl. szkole powszechnej w Prusach z obowiązkiem udzielania nauki religji także w szkołach powszechnych w Pikułowicach, Kamienopolu, Podborcach, Srokach Lwowskich i Laszkach Murowanych.

W powiecie Peczeniżyn:

Posada nauczyciela kierującego 2 kl. szkoły powszechnei w Słobodzie rungurskiej.

W powiecie Przemyślany:

Posady nauczycieli kierujących: w 1. Borszczowie. (Szkoła 2 kl., język wykładowy ruski, budynek parterowy murowany, własny, w dobrym stanie, mieszkanie w tym samym budynku, 2 pokoje z kuchnią i 3 morgi pola). 2. W Chlebowicach Świrskich. (Szkoła 2 kl. polska, budynek własny, murowany, piątrowy, w dobrym stanie, mieszkanie w tym samym budynku, 2 pokoje z kuchnią do tego 800 sążni ogrodu, 200 sążni sadu i $2^1/_4$ morgi pola).

3. W Kimirzu. (Szkoła 2 kl. polska, budynek parterowy własny, murowany, w dobrym stanie, mieszkanie w tym samym budynku, 2 pokoje z kuchnią do tego 26 a ogrodu, 18 a pola i 11 a łąki). 4. W Lipowcach. (Szkoła 2 kl., język wykładowy ruski, budynek parterowy, murowany, w dobrym stanie, własny, mieszkanie w tym samym budynku, 2 pokoje z kuchnią do tego 1/2 morga ogrodu, 1 1/4 morgi pola, 1/4 morga nieużytku). 5. W Podhajczykach. (Szkoła 2 kl., język wykładowy ruski, budynek własny, murowany, mieszkanie w tym samym budynku, jeden pokój z kuchnią do tego 350 sążni sadu, 3 morgi i 238 sążni pola, 1 morg i 1267 sążni łąki). 6. W Wyżnianach. (Szkoła 2 kl. polska, budynek murowany, własny, piątrowy, mieszkanie w tym samym budynku, 2 pokoje z kuchnią w dobrym stanie, do tego 500 sążni ogrodu i 1 morg pola).

Posady nauczycieli religji rzym.-kat. w 6 kl. szkole w Przemyślanach, Dunajowie i w 4 kl. szkole w Glinianach. W dwóch ostatnich miejscowościach, nauczyciele religji są obowiązani do udzielania nauki religji w szkołach wsi okolicznych.

W powiecie Rzeszów:

1. Posada nauczyciela kierującego 2 kl. szkoły powszechnej w Białce; 2. Nauczycieli 1 kl. szkół: w Palikówce o 3 siłach, Dylągówce o 3 siłach, Grzegorzówce o 2 siłach, Brzezówce o 2 siłach, Błażowej Dolnej o 2 siłach, Stykowie o 2 siłach, Lipiu o 2 siłach, Hucisku o 1 sile, Tajęcinie o 1 sile, Cierpiszu o 1 sile; 3. Nauczycielki religji mojżeszowej w szkole żeńskiej im. Św. Duchińskiej w Rzeszowie. Pierwszeństwo zastrzega się kandydatce z egzaminem wydziałowym.

W powiecie Rudki:

1. Posada nauczyciela (lki) 1 kl. z planem 2 kl. szkoły w Porzeczu Zadwórnem. Mieszkanie służbowe, ogród; język nauczania ruski.

2. Posada nauczyciela (lki) 1 kl. z planem 2 kl. szkoły w Podzwierzyńcu. Mieszkanie służbowe, ogród; język nauczania ruski.

3. Posady nauczycieli (lek) 1 kl. szkół: w Hołodówce, Jatwięgach, Manastercu, Mostach, Nihowicach, Szeptycach. W Jatwięgach język nauczania polski w innych ruski. Mieszkanie służbowe w Jatwięgach i Nihowicach, w innych miejscowościach niema.

4. Posady dwóch nauczycieli (lek) 4 kl. z planem 5 kl. szkoły w Rumnie. Mieszkania niema; jezyk nauczania polski.

W powiecie Stanisławów:

Posady nauczycieli religji rzym.-kat.:

1. w 7 kl. szkole powszechnej im. Emilji Plater z obowiązkiem udzielan a nauki religji w 7 kl. szkole im. Krasińskiego, w 7 kl. szkole im. Kazimierza Wielkiego oraz w 7 kl. szkole im. Piramowicza w Stanisławowie;

2. w 7 kl. szkole powszechnej im. św. Stanisława w Knihininie Kolonji

z obowiązkiem udzielania nauki religji także w 4 kl. szkole mieszanej im. Tadeusza Kościuszki w Knihininie Kolonji;

3. w 6 kl. szkole powszechnej im. św. Józefa w Knihininie Mieście z obowiązkiem udzielania nauki religji w 6 kl. szkole w Knihininie Belwederze.

4. Posada nauczycielki kierującej 7 kl. szkoły powszechnej im. Emilji Platerówny w Stanisławowie z pierwszeństwem dla kandydatek z egzaminem wydziałowym z I grupy.

5. 7 posad nauczycielek podwładnych w szkole pod 4. z pierwszeństwem dla nauczycielek z egzaminem wydziałowym z którejkolwiek grupy.

6. Posada nauczyciela kierującego 4 kl. szkoły powszechnej w Marjampolu.

7. Posada nauczyciela podwładnego w szkole pod 6. Od nauczyciela podwładnego wymaga się uzdolnienia do prowadzenia dopełniającego kursu rolrolniczego.

8. Posady nauczycieli (lek) szkół 1 kl. w Bednarowie, Chorostkowie Polskim, Drohomirczanach, Jeziorku, Kołodziejowie, Kołodziejówce, Krymidowie, Kryłosie, Miedzyhorcach, Łanach, Perłowcach, Pukasowcach, Tyśmieniczanach, Temerowcach, Uhornikach Kolonji, Uzinie, Wołczyńcu. W Bednarowie, Chorostkowie, Drohomirczanach, Kryłosie, Tyśmieniczanach i Uhornikach jest zapewnione mieszkanie służbowe. W szkołach w Stanisławowie, Bednarowie, Chorostkowie, Drohomirczanach, Jeziorku, Uhornikach, Uzinie i Wołczyńcu językiem wykładowym jest język polski, ruski zaś obowiązkowym przedmiotem nauczania. W innych miejscowościach język ruski jest wykładowym, polski zaś obowiązkowym przedmiotem nauczania.

W powiecie Stryj:

Posada nauczyciela kierującego 2 kl. szkoły powszechnej z 2 klasami nadetatowemi w Lisiatyczach. Język wykładowy ruski, budowa budynku szkolnego w toku, do szkoły należy 850 sążni² ogrodu szkolnego i 2.200 sążni² gruntu, odległość od stacji kolejowej 7 km, kościółek i cerkiew w miejscu.

Posada nauczyciela kierującego 2 kl. szkoły powszechnej z klasą nadetatową w Daszawie. Język wykładowy ruski, budynek szkolny własny, murowany, budynki gospodarskie w stanie dobrym, do szkoły należy sad o powierzchni 14 a 8 m², ogród o powierzchni 2 a 21 m² oraz 1 morg i 949 sążni pastwiska, mieszkanie kierownika w budynku szkolnym, odległość od stacji kolejowej 5 km, kościół i cerkiew w miejscu.

Posada nauczyciela kierującego 2 kl. szkoły powszechnej w Koniuchowie. Język wykładowy ruski, budynek szkolny własny, dobry, do szkoły należy 2 morgi pola, mieszkanie kierownika w budynku szkolnym, stacja kolejowa w miejscu, jedna stacja od miasta Stryja.

Posada nauczyciela kierującego 2 kl. szkoły powszechnej z polską klasą nadetatową w Lubieńcach. Język wykładowy ruski, budynek murowany w do-

ornego, mieszkanie kierownika w budynku szkolnym, stacja kolejowa w miejscu (druga stacja od miasta Stryja).

W powiecie Trembowla:

Posada nauczyciela religji gr.-kat. w 7 kl. szkole powszechnej żeńskiej w Trembowli z obowiązkiem udzielania nauki religji także w 4 kl. szkole żeńskiej w Trembowli. Katecheta nie może zajmować się spełnianiem obowiązków parafialnych.

W powiecie Żółkiew:

Posada nauczyciela kierującego 6 kl. szkoły powszechnej męskiej im. Króla Jana III Sobieskiego w Żółkwi. Językiem wykładowym w tej szkole jest język polski. Pierwszeństwo zastrzega się kandydatom z egzaminem do szkół wydziałowych.

Termin wnoszenia podań o posady objęte powyższym konkursem oznacza się do końca stycznia 1924 r.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego z urzędu ogłasza konkurs na posadę kierownika 2-klasowej szkoły powszechnej w Lacku powiat Dobromil. Podania należy przedkładać w drodze służbowej Radzie Szkolnej Powiatowej w Dobromilu w terminie czterotygodniowym od daty ogłoszenia konkursu w Dzienniku Urzędowym K. O. S. Lw. (L: 33328/I L.).

Nadesłane nowości wydawnicze.

M. Arcta w Warszawie.

Marja Arct-Golczewska. Podręcznik do nauki botaniki, opracowali Januáry i Tadeusz Kołodziejczykowie. Część pierwsza. Wydanie siódme poprawione z 257 rysunkami. Dozwolone przez Ministerstwo W. R. i O. P. do użytku w szkołach średnich.

Marja Arct-Golczewska. Podręcznik do nauki botaniki, opracowali Januáry i Tadeusz Kołodziejczykowie. Wydanie siódme, poprawione z 366 rysunkami i 8 tablicami. Dozwolone przez Ministerstwo W. R. i O. P. do użytku w szkołach średnich.

Konstanty Bzowski. Nauka o Polsce współczesnej. Wydanie drugie, poprawione z licznemi rysunkami i mapkami.

M. Kłosowski. Historja starożytna dla użytku szkół średnich z 107 rysunkami.

Ogólne zasady prawa. Podręcznik dla wyższych klas szkół średnich, opracował dr. Aleksander Mogilnicki, Sędzia Sądu Najwyższego, Profesor Wolnej Wszechnicy Polskiej, Sekretarz Komisji Kodyfikacyjnej Rzeczypospolitej Polskiej. Wydanie czwarte przerobione.

Stanisław Thomas. Zbiór zadań arytmetycznych. Część II. Kurs klasy pierwszej gimnazjów i szkół realnych. Wydanie szesnaste, zastosowane do

Jan Zydler. Geometrja w zakresie szkoły średniej z 403 rysunkami w tekście. Wydanie trzynaste.

Bohdan Dyakowski. Historja Naturalna. Kurs Niższy Ułożony Podług Zbiorowisk. Cz. II. Wydanie Dziewiąte z Rycinami.

Prof. Dr. Noll. Zarys Anatomji, Fizjologji i Higjeny, Historja Naturalna Człowieka. Poprawiła i Uzupełniła Dr. Zofja Wojno. Wydanie czwarte ze 144 rysunkami i 2 tablicami.

Dr. Artur Załęcki. Wiadomości poglądowe z Geografji. Wydanie drugie.

Gebethnera i Wolfa:

Szkoła powszechna. Fizyka i Chemja. Cz. II. dla oddziału VII z 176 ilustracjami napisali L. Koziński i S. Moycho.

Kazimierz Woycicki. Obraz w Nauczaniu Języka Ojczystego i Literatury.

Henryk Mościcki. Dzieje Porozbiorowe Polski w Aktach i Dokumentach I. Od rozbiorów do Księstwa Warszawskiego 1772—1807.

Janusz Domaniewski. Zarys Geografji Zwierząt. Z 200 ilustracjami w tekście.

Fischera i Majewskiego (Księgarnia Uniwersytecka w Poznaniu:

Fischera i Majewskiego (Księgarnia Uniwersytecka) w Poznaniu:

Wykłady Powszechne Uniwersytetu Poznańskiego:

Dr. Stanisław Dobrzycki, Profesor Uniwersytetu Poznańskiego. O Kolędach.

Major St. Marcinek. Wojsko Polskie w Dobie Powstania w Roku 1830—31. Z 9 rysunkami w tekście.

Dr. Bohdan Zaleski. Zast. Prof. Astronomji Uniwers. Pozn. Budowa Wszechświata. Z 8 rysunkami w tekście.

Dr. A. Gałecki. Profesor Uniwersytetu Poznańskiego. Budowa Materji. Z 9 rysunkami w tekście.

Dr. A. Korczyński. Profesor Uniwersytetu Poznańskiego. Synteza Organiczna w Pracowni Chemicznej i w Przyrodzie.

Dr. W. Friedberg. Profesor Uniwersytetu Poznańskiego. O Wulkanach. Z 11 rycinami w tekście.

St. Köhlera (spadkob.) we Lwowie:

Dr. Marja Polaczkówna. Czytania harcerskie z rozbiorem aktów historycznych. Tadeusz Kościuszko.

Księgarni Polskiej B. Połonieckiego we Lwowie:

Bibljoteka Filozoficzna pod Redakcją Prof. Władysława Heinricha. Lukrecjusz. O Rzeczywistości. Przetłumaczył i wstępem poprzedził Adam Kro-

Księgarnia Św. Wojciecha w Poznaniu:

Baranowski Z. i Kowalski S. XX. Dzieje Starego Zakonu.

Kalinowski T. X. Dr. Wykład wiary katolickiej. Cz. I. Wyd. II.

Krantz A. Zbiór zadań rachunkowych dla szkół powszechnych. Cz. III, rok III. Wyd. II. zmienione.

Krantz A. Rachunki (Wskazówki metodyczne). Cz. III. Rok III.

Marciszewska-Posadzowa. Gry ruchowe dla małych dzieci (Bibljoteka wychowania przedszkolnego zeszyt 3).

Od Redakcji.

Z numerem niniejszym Dziennik Urzędowy przestaje wychodzić, dzieląc los wielu innych publikacyj perjodycznych, które zamierają dla braku pieniędzy. Wysiłki zmierzające do pobudzenia zainteresowania się sprawą Dziennika Inspektoratów powiatowych, nauczycielstwa i Zarządów gmin względnie Rad szkolnych miejscowych wywołały tu i ówdzie odgłos pożądany. Redakcja otrzymywała z wielu stron pisma zachęcające do wytrwania, pełne życzliwych Rad i argumentów przemawiających za bezwzględną koniecznością utrzymania przy życiu Dziennika. Z tych argumentów warto przytoczyć jeden, który niemal we wszystkich pismach się powtarzał. Zwracano uwagę, że jeden wyjazd do miasta powiatowego celem poinformowania się o konkursach na wolne posady, więcej kosztuje jak żądana wówczas prenumerata roczna w kwocie 50.000 mk. Były też powiaty, w których całe nauczycielstwo pospieszyło z ofiarną chęcią ratowania Dziennika, składając z góry całoroczną prenumeratę. Niestety szerszy ogół pozostał głuchym. Zawrotna szybkość wzrostu drożyzny sprawiła, że zamierzone ogłoszenie trzech numerów Dziennika nie mogło dojść do skutku. Z trudem zaledwie i to tylko przy wydatnej pomocy z funduszów Wydawnictwa książek szkolnych udało się wydrukować jeden uumer, na którym Dziennik Urzędowy kończy swój 27-letni żywot.

W jaki sposób uda się utrzymać kontakt Kuratorjum z szkolnictwem bez organu, jakim był Dziennik Urzędowy, trudno dzisiaj przewidzieć, ponieważ ani Kuratorjum, ani Inspektoraty nie posiadają stosownych urządzeń do powielania komunikatów urzędowych. Pozostaje zatem tylko droga pomocy ze strony nauczycielstwa. Potrzebny jest wysiłek wszystkich, aby w interesie szkolnictwa podtrzymać wydawnictwo, którego potrzebę szerszy ogół uzna dopiero wtedy, gdy go nie będzie. Jednak Redakcja z inicjatywą w tym kierunku po tylu niepowodzeniach wystąpić nie chce. Może słowa powyższe pobudzą ludzi dobrej woli do podjęcia tej sprawy w Radach szkolnych powiatowych, na konferencjach wśród zrzeszeń zawodowych. Redakcja każdą inicjatywę chętnie powita, ogłosi w sposób odpowiedni i podejmie na nowo pracę, o ile nauczycielstwo stworzy samo możliwość tej pracy przez dostarczenie środków pieniężnych.

Redakcja Dziennika Urzędowego — Kuratorjum O. S. L.